

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 CÉS.

PENINSULA:
700 PPS. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 PPS. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.420 - Diumenge, 1 d'abril de 1923

Edició del matí

4/3 Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184 A

En la pau del Senyor, morí ahir a l'edat de 82 anys

D. Lluís Fuster Seguí

confortat amb els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els qui el ploren: fills Lluís, Catarina, Antoni, Joan Pere, Maria, Josep, filles polítiques Rosa Sala, Maria dels Dolors Victori, Pepeta Solé, néts, nét polític, bisnet, germana política, nebots i família tota, els preguen que l'encomanin a Déu i assisteixin a la casa mortuòria, carrer de Sans, 190, avui, dia 1 d'abril, a les onze del matí, per acompanyar el cadàver a l'església de Santa Maria de Sans i després al cementiri de la barriada

No es conviua particularment

Sans, 1 d'abril de 1923

Els Excms. Srs. Bisbes de Barcelona i Girona han concedit 50 dies d'indulgència en la forma acostumada

FRANCESC FERRER ANGLADA

Cristalleria, Pisa i Porcellana

Despatx i Vendes: Rda. Universitat, 6. Telèf. 5510 A
Magatzems i Tallers: Carrer Corts, 413. Telèf. 817 H

Aquesta casa rep contínuament, de les més importants del país i de l'estranger, les últimes novetats en Vixelles, Jocs de cafè, te, Serveis oristall, Bomboneres, Majòliques, etc., etc.

Vixelles angleses
Mintons

Serveis oristall
Baccarat
Val Sant Lambert
Badalona

Decoració de Vixelles: Pisa i Porcellana a gust del comprador, models novetats efectuats als seus

TALLERS DE DECORAT

Serveis per a Restaurants, Cafés, Balnearis i Comunitats Religioses.

Expedicions a Provincies

Vendes a l'engròs i detall

6 - Ronda de la Universitat - 6

TEMPORADA DE PRIMAVERA I ISTIU

ELINDIO

CARMEN 24 BARCELONA

la casa que té més gran assortit
les darreres novetats i les ven a

Preus extremadament reduïts

abricació pròpia de Cotons i Llenceria

LLANES, SEDES I FANTASIES

EGAL del 2 al 7 d'Abril, d'un corte bata
de crep fantasia per **4 Ptes.**

REU FIXE des de sa fundació (Any 1870)

Borrell, 71 i 73
Telèfon 984 A

BARCELONA

Els que viatgen poden adquirir LA VEU als següents llocs:

MADRID. — Gener i C. «Minerva». Centre de subscripcions i cobraments. Tudescos, 39 i 41, baixos.
També es ven al quiosc del carrer d'Alcalá, cantó a Peligros, de don Patrici Lujan.

A SEVILLA: Al carrer de Serpes, 69.
A VALENCIA: A «La Correspondència de València», Mirana, 7 i 9.
A PERPINYA: Francesc Comellas.
A PORT-BOU: Jaume Subirana.
A LISBOA: Al Palau Conde d'Almada, Largo S. Domingos, 11; «Tabacaria Restauradores» i «Messegeries de la Presse», rua d'Ouro, 148.
A PALMA DE MALLORCA: Gabriel Lirola, quiosc del Born.
A OPORTO: Rua Santa Catarina, 53.
A COIMBRA: L. Miquel Bombarda.
A BRAGA: Concelho da Rocha (agent).

A PARÍS: Kiosque Franco-Italien, 16, Vaudeville, Boulevard des Capucins.

A FUNCHAL: Jacint Figueira (agent)

Banca Marsans, S. A.

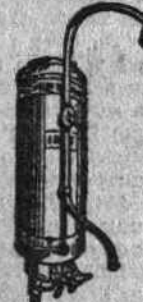
Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:
MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números...
{ 4530 A.
4531 A.
4532 A.

SUCURSAL A MADRID
Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

LOS RENOMBRADOS
CALENTADORES
— IRIS —
PARA CUARTOS DE BAÑO

MAS DE **1500**
INSTALADOS
EN BARCELONA

GARANTIZADOS
INEXPLOSIBLES

JAIME SAURET
• CALLE PELAYO • 7 •

Capses de luxe per a bodes i bateigs. Antiga Casa BARGUES, carrer de Sant Pau, 38.

Nonell Germans
CANVI - VALORS - CUPONS
Rambla del Centre, 18

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 31 de març de 1923.
Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.
Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 766'3, 764'5, 763'1.
Termòmetre sec: 13'0, 18'0, 14'8.
Termòmetre humit: 10'7, 14'4, 12'2.
Humitat (centèsimes de saturació): 74, 65, 72.
Direcció del vent: Calma. SO., SO.
Velocitat del vent en metres per segon: 0, 6, 4.

Estat del cel: Nuvols. Quasi serè. Classe de núvols: C.C.St., C., C. Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 18'2; mínima, 10'0; mínima prop del sol: 7'6.
Oscil·lació termomètrica: 8'2.
Temperatura mitja: 14'1.
Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0'0 mm.
Recorregut del vent en igual període: 90 km.
Observacions particulars: No-cap.
El director, E. Alcobé

Paraigües Cardús Portaferrissa, 10.

La Junta de l'Hospitalitat de Nostre Dona de Lourdes, atenent les nombroses preguntes que se li han fet respecte l'admissió de malalts per a pendre part en la propera pelegrinació que sortirà de Barcelona cap a Lourdes el dia 21 de juny, anuncia que aquells hauran de dir:

Els trios en «un demoni» i «do menor» obtingueren una acurada interpretació que va satisfer els més exigents. El públic, cada vegada més nombros, resta molt satisfet de la ve-

No deixeu d'anar avui mateix al
Pathé-Palace
(Gran Via Layetana, tocant Bilbao),
un local còmode, luxós i econòmic,
que li ofereix un programa selecte

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrames i conferències de LA VEU)

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 31, 2 tarda.
El cap del Govern, després de despatxar amb el Rei, ha acudit al seu despatx oficial, on ha rebut els peticionistes manifestants que no esperessin res de nou dins després del Consell d'aquesta tarda, en què hi haurà notícies.
— Terminaran el despatx dels assumptes? — ha preguntat un periodista.
— Crec que no — ha contestat el marqués d'Alfaro — perquè a part del problema del Marroc hi ha altres assumptes importants. Per això suposo que dilluns o dimarts hauré de celebrar un altre Consell, per a despatxar tot despatxat.
Ha acabat manifestant que el Consell d'aquesta tarda no hi assisteix l'Alt Comissari.

DEL TREBALL

El ministre del Treball ha despatxat extensament amb el Rei.
Ha posat a la signatura una extensa combinació de personal d'estadística i un decret creant el Comitè Col·laborador de l'Institut Nacional de Previsió de Santa Cruz de Tenerife.
La resta del despatx l'ha esmerçat el Sr. Chapaprita a última amb el Rei els detalls de la sessió inaugural del Congrés del Comerç espanyol a Ultramar, que es celebrarà demà a la tarda al Senat, i al qual assistirà amb el Rei els ministres del Treball i Estat.

ELS ATEMPTATS DE BARCELONA

Parlant dels últims atemptats comesos a Barcelona dels últims dies, el ministre de la Governació que no tenia notícies concretes sobre la naturalesa del succeït, encara que la impressió que tenia, per informes que li han estat transmesos, era que no es tractava d'un delictu de caràcter social.
No obstant, no s'atavia a afirmar-ho, perquè les notícies que tenia no confirmaven tampoc aquella impressió.
Lamentava el ministre la falta d'assistència amb què topen les autoritats de Barcelona en la persecució d'aquests delictes, com ho demostra el fet que, en ses esbrinacions que ha fet personalment l'inspector general senyor Otermin, no ha trobat cap indici, ni persona que hagi vist el succeït.

CONFERENCIA

El ministre d'Estat ha conferenciat avui amb el representant d'Espanya a Polònia, senyor Gutiérrez Agüero.

LA PRORROGA DEL PRESSUPOST

Avui ha signat el Rei el decret de prorroga del pressupost de 1922-23 per a l'any econòmic de 1923-24.
En la prorroga del pressupost s'autoritzen crèdits per un import total de 3.043.386.042'96 pessetes, amb una diferència en més de 4.263.740'69 en comparació amb els autoritzats per la llei de pressupostos de 1922-23.
Obeeix la dita diferència a les següents modificacions:
Augments proposats per a compliment de la llei de pressupostos o d'altres generals o especials. — Obligacions generals de l'Estat. Deute públic per a pagament d'interessos del deute de l'Estat i del Tresor. — Article 45 de la llei de comptabilitat: 47.946.165'68 pessetes.
Obligacions dels departaments ministerials:
Ministeri de Gràcia i Justícia. — Personal i material de presons incorporat al pressupost de l'Estat, article 4 de la llei de pressupostos: 8.200.875'71 pessetes.
Creació d'una Sala a l'Audiència de Corunya i del Tribunal Industrial d'Oviedo, articles tercer i vuit de la llei de pressupostos: 51.550 pessetes.
Construcció, conservació i ornamentació d'edificis, anualitats fixades al capítol 11 del pressupost: 733.332 pessetes.
Total del ministeri de Gràcia i Justícia: 8.299.747'71 pessetes.
Ministeri de Marina. — Crèdits per a personal i material del regiment d'infanteria de marina repatriat d'Àfrica, el qual passa a rebre els seus atrossos a la península, amb càrrec a la secció d'Inguena. Aquest augment es compensa amb una baixa de major suma a la secció 13, Acció del Marroc: 846.683 pessetes.
Ministeri de la Governació. — Des-

peses reservades de vigilància i seguretat. Reial Decret del 31 d'agost de 1922, de concessió de crèdits extraordinaris: 648.000 pessetes.
Augment de personal de Correus, article 12 de la llei de pressupostos: 750.000 pessetes.
Idem id. a Telègrafs, id. id. 750.000 pessetes.

Total de Governació: 2.148.000 pessetes.
Ministeri d'Instrucció pública. — Augment de personal de mestres i mestresses nacionals amb destinació a les escoles unitàries com a graduades, establertes pel concepte quart, article primer, capítol quart del pressupost: 1.500.000 pessetes.

Per material de l'Institut Cajal, llei del 8 d'agost de 1922: 40.000 pessetes.
Total d'Instrucció pública: 1.540.000 pessetes.
Ministeri de Foment. — Crèdit per a un dia de sou de la guarderia forestal, vigilància de rius i capatassos i peons caminiers, per ésser bisiest l'any 1924: 63.280 pessetes.

Construcció de ponts i reparació de carreteres amb fermes especials, anualitat de 1923-24, apartats H i J de la llei de pressupostos: 1.750.000 pessetes.
Total del ministeri de Foment: 4.893.280 pessetes.

Acció al Marroc. — Guerra. — Augment de crèdit necessari per a satisfer els atrossos d'un any de 20.000 homes de les forces complementàries, l'organització de les quals es disposa en la llei de pressupostos i que són tenen crèdit en 1922-23 per als últims mesos de l'any econòmic: 6.604.000 pessetes.

Total de l'augment de despeses de tots els departaments: 72.182.831'39 pessetes.
Reduccions:
Vist que han acabat ja diferents serveis i a la revisió dels crèdits globals en altres, ajustant-los a l'import de les anualitats corresponents a l'exercici de 1923-24, i a la reducció de diversos crèdits, calculant-los en l'import probable de les despeses que amb càrrec als dits crèdits s'han ocasionat, així com també per les reduccions acordades en els serveis que afecten a la Secció 13, Acció al Marroc, s'han introduït a les obligacions dels departaments ministerials les baixes següents:

Presidència del Consell de ministres: 96.372'10 pessetes.
Ministeri d'Estat: 2.065.325 pessetes.
Ministeri de Gràcia i Justícia: 251.595'98 pessetes.
Ministeri de la Guerra: 16.686.396'99 pessetes.
Ministeri de Marina: 1.241.176'18 pessetes.
Ministeri de la Governació: 2.148.000 pessetes.
Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts: 428.134'68 pessetes.
Ministeri de Foment: 15.738.661'51 pessetes.
Ministeri del Treball, Comerç i Indústria: 761.500 pessetes.
Ministeri d'Hisenda: 14.808'51 pessetes.

Despeses de les contribucions i rendes públiques: 77.144'44 pessetes.
Acció al Marroc: 24.142.140'59 pessetes.
Total: 67.919.090'71 pessetes.

Resum:
Augments: 72.182.831'39 pessetes.
Reduccions: 67.919.090'71 pessetes.
O sia que el pressupost té un augment líquid de 4.263.740'68 pessetes.

En llur conseqüència, els crèdits que es fixen per a les respectives seccions del pressupost, són les següents:
Obligacions de l'Estat: 823.007.307'13 pessetes.
Presidència del Consell de ministres: 1.290.127'90 pessetes.
Ministeri d'Estat: 12.527.943'53 pessetes.

Ministeri de Gràcia i Justícia: 105.050.842'33 pessetes.
Ministeri de la Guerra: 484.095.338'33 pessetes.
Ministeri de Marina: 126.726.181 pessetes.

Ministeri de la Governació: pessetes 263.849.325'59 pessetes.
Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts: 167.304.042 pessetes.
Ministeri de Foment: 435.185.272'52 pessetes.

Ministeri del Treball, Comerç i Indústria: 15.590.162'50 pessetes.
Ministeri d'Hisenda: 35.247.891'30 pessetes.
Despeses de les contribucions i ren-

des públiques: 264.018.123'36 pessetes.
Possions, espanyole del Golf de Guinea: 2.387.238'10 pessetes.
Acció al Marroc: 311.306.244'87 pessetes.
Total: 2.043.386.042'96 pessetes.

PRO-INDULT VERDAQUER

Madrid, 31, 4'15 tarda.
Aquest migdia ha visitat el ministre de la Guerra la comissió barcelonina Pro-Indult Verdader, que formen els senyors Llopis, Amigó, Ferreras i Aldaz, a la qual acompanyaven el senyor Comas d'Argemir, de la Cambra de la Propietat de Barcelona; una representació del Círcol de la Unió Mercantil de Madrid, presidida pel senyor Sacristán, el senyor Ayats i el diputat a Cortes per Madrid, senyor Díaz de la Cebosa, per la Confederació General espanyola.

Es visitants han remès al senyor Alcalá Zamora les conclusions que s'aproven en l'important miting celebrat dimecres a la nit al Círcol de la Unió Mercantil, en les quals es demana al Govern l'indult de Lluís Verdader, per creure innocent del delictu pel qual compta condemna al penal de Sant Miquel dels Reis.

El senyor Alcalá Zamora ha rebut molt atentament els visitants, manifestant-los que, interessant-se per aquest assumpte, estudiava amb molt d'afecte i prometia resol-dre'l en justícia.

Es ha manifestat que, tal com venia informat el sumari, no era possible, legalment, fer-ne una revisió, però que ell, sempre decantat vers la benivolència, i davant els continus desigs exposats per la comissió, miraria si era possible accedir als desigs dels peticionaris, sotmetent aleshores l'afar al Consell de ministres.

Els visitants han sortit molt ben esperançats de l'entrevista.

ENTERRAMENT DEL BISBE DE SIO

Madrid, 31, 5'15 tarda.
Aquest matí, a dos quarts de nou, els metges forenses don Antoni Lino González i don Leopold Pombo han practicat l'autopsia al cadàver del Dr. Vales Faílde a la casa mortuòria.

Ha assistit a l'acte el jutjat instructor que ho és el del Palau.
El cadàver del senyor Vales Faílde ha estat amortal·lat pels seus germans i familiars amb un senzill vestit sacerdotal amb signes morats i sense cap classe d'atribut d'honor. S'ha habilitat per a capella ardent la pròpia alcora del diant, coberta amb draps negres.

El cadàver ha quedat en una caixa senzilla i humil.
Poc després de dos quarts de quatre els voltants de la casa mortuòria presten ja imponent aspecte, essent impossible donar un pas.

A les quatre en punt ha estat tan-cat el ferretre pels propis companys i familiars.
Sacerdots d'algunes ordres religioses han recat absoltes, entonant l'himna la clerecia de Sant Marc.

El ferretre ha estat baixat a braços pel germà del difunt, don Josep Maria, enginyer agrònom, els secretaris de la Roma i Patriarcat de les Índies, el P. Bonaventura, professor dels infants, i altres personalitats.
Davant de la caixa s'ha posat el bonet amb borla vermella.

La comitiva s'ha organitzat en la següent forma:
Guàrdies municipals i de seguretat a cavall, clerecia parroquial de Sant Marc amb creu alçada, cotxe fúne-

bre d'última classe, senzill, rodejat de porters amb bandons de la Casa de Galícia; presidència d'honor del dol compost pel marqués de la Torreclilla, en representació del Rei, el príncep Plus de Saboya en el de la Reina Cristina, el marqués de Benda-daka en el de la Reina donya Victòria, comte de Gràve en representació de la infanta Isabel, gerat del finit, general Weyler, senyor Sánchez Toca, l'autor de la Nunciatura en representació del Nunci de S. S.

En la segona presidència figuraven representacions oficials de tots els organismes de la clerecia i ordres religiosos.

En el següent figuraven polítics de tots els matissos, bastants elements militars, nombrosa representació de la colònia gallega i la Directiva del Centre de Galícia, amb el marqués de Lers al cap.

A la plaça de Quevedo s'han recat les últimes absoltes, acomodant-se el dol.

Han acompanyat el cadàver fins al cementiri de l'Almudena infinitat d'amits.

MOROS AL PALAU

Acompanyats per l'Alt Comissari senyor Silvela estigueren ahir al Palau el ministre de Finances Jafilla Benuna i el baix d'Arcila Muley Mustafà Raisuni.

Tots dos moros ostentaven les insignies d'acadèmics corresponents a la de la Història.

Llur estada al Palau ha estat llarga.

Els moros notables han regalat al Rei dos sabres, que pertangeren a Muley Hassan, i dues gúmfes, a la Reina Victòria una pulsera moruna amb dedicatòria escrita per Benuna.

En sortir, ha dit el senyor Silvela als periodistes que el dijous marxarà al Marroc si deixa acabats els assumptes que va portar per a despatxar.

EL NUNCI

Aquest matí ha estat al Palau el Nunci conferenciant amplemunt amb el Rei.

A L'ENTRADA DEL CONSELL

Madrid, 31, 6'15 tarda.
Com estava anunciat, a dos quarts de sis de la tarda s'han reunit els ministres a la Presidència per a celebrar Consell.

Aquesta reunió — deia el president a l'entrar — té importància per la classe dels assumptes que hem de tractar; però en realitat serà continuació de l'anterior i dedicada, com és natural, en part, al problema del Marroc.

— D'altres novetats, no n'hi haurà? — No les esperin.

Ha afegit el president que el Consell serà extens, i que, com havia suposat aquest matí, en el Consell d'aquesta tarda no quedarien resolts tots els assumptes pendents.

Abans de l'hora del Consell els ministres han aprofitat l'esplendidesa de la tarda per a passejar per la Castellana, que en un moment s'ha vist afavorida amb la presència de sis ministres. En un auto han passejat junts els senyors Alba i Chapaprita; en un altre anaven els senyors Gasset i Salvatella.

El ministre de Marina ha dit que portava la designació d'un agregat naval.

Els altres consellers portaven alguns expedients.

El de Finances ha repetit que l'assumpte dels subalterns quedava en cartera per a ésser tractat en el Consell, cas d'haver-hi temps.

EL MINISTRE DE MARINA

El ministre de Marina està restablert de l'afecció gripal que patia.
Al matí ha assistit al seu despatx oficial i aquesta tarda ha concorregut al Consell.

CANDIDATURES PER MADRID

En una reunió prèvia celebrada pels elements republicans hi ha quedat acordada la següent candidatura per a lluitar per Madrid en les properes eleccions: don Horaci Echevarrieta, don Robert Castrovido, don Alvar Calzado, don Alvar Albornoz, don Pere Rico i don Antoni Jaén.

Els comunistes, per la seva part, presenten la següent candidatura: García Quejido, Pérez Solís, Acebedo, Nufiez Arques, Lamóneda i César González.

LES RECOMPENSES

El Diari Oficial del Ministeri de la Guerra disposa que d'ara endavant no es cursin pel ministeri les instàncies sollicitant recompenses per serveis prestats a l'Àfrica.

Aquestes seran dirigides als comandants generals respectius, els quals apreciaran si es pot formular una portada addicional.

DE GUERRA

El «Diari Oficial de Guerra» publica el nomenament de Sergent Major de Barcelona a favor del coronel d'infanteria don Joan Rullancha.

Es disposa que quedi en situació de disponible, a València, el coronel de la guàrdia civil don Josep Borrás.

Per haver complet l'edat reglamentària s'ha disposat el pas a la reserva del coronel de carabinera, don Lluís Álvarez.

ELS RECARREGOS DUANERS

La «Gaceta» publica una Reial Ordre de Finances disposant que el recarrec que s'ha de cobrar per les duanes en les liquidacions dels drets corresponents a les mercaderies importades i exportades per les duanes durant el mes d'abril pròxim, el pagament de les quals hagi d'efectuar-se en moneda de plata espanyola o bitllets del Banc d'Espanya en lloc de fer-lo en moneda d'or, serà de 24'62 per cent.

Altra Reial ordre de Finances disposant que les cotitzacions que han de servir de base durant el mes d'abril entrant per a liquidar el tant per cent de recarrec a que han d'estar subjectes les mercaderies i productes procedents de nacions a les que s'apliqui la primera columna de l'arancel o d'aquelles les divises de les quals tinguin una depreciació en llur par monetària amb la peseta igual o superior al 70 per cent, serà el següent:

Alemanya, 0'030; Portugal, 4'857; Àustria, 0'009; Txeco-Eslòvquia, 19'284; Brasil, 25'666.

SIGNATURA DE GUERRA

Disposant que el tinent general don Francesc Borbón i Castellví cessi en el càrrec de comandant general del Cos d'Invalids, passant a la primera reserva per haver complet l'edat reglamentària.

Promovent al càrrec de tinent general al de divisió don Ventura Fontan i Pérez Santamarina.

Ascendint a general de divisió el brigadier don Lluís Bermúdez de Castro i Tomás.

Idem a general de brigada el coronel d'infanteria don Ferran Berenguer i Fuster.

MALALTIA DEL GENERAL ARLEGUI

Madrid, 31, 8'30 nit.
De fa uns dies està greument malalt, a conseqüència d'una malaltia crònica al cor, el general Arlequi, ex-cap superior de policia de Barcelona.

Els especialistes que l'assisteixen han confirmat que l'estat del malalt ofereix perill.

El domicili del general Arlequi, al carrer de Califares, núm. 1, és molt visitat.

L'ASSEMBLEA DEL MAGISTERI

Sota la presidència del ministre d'Instrucció s'ha celebrat aquest matí a l'Ateneu la clausura de l'Assemblea, que s'ha vingut celebrant aquests dies per l'Associació general del Magisteri primari.

Han fet ús de la paraula els senyors Becina, en nom de l'Associació Nacional, Suárez Somonte i Gascon i Marín, com a catedràtics de la Universitat, i Aranda, com a president de l'Associació del Magisteri.

En últim terme ha parlat el ministre d'Instrucció pública, senyor Salvatella.

Ha pronunciat un discurs, en el qual, després de recollir les peticions i conclusions que s'han aprovat a l'Assemblea, ha manifestat que ell era enemic d'oferir i de realitzar reformes de caràcter parcial a l'ensenyament, que complicaven més el Magisteri i que en canvi no produïen cap avantatge. Ell era partidari de realitzar una reorganització total en tot allò que afecta al Magisteri, i ja estava pensant en la forma de realitzar aquesta organització, que la portaria en forma de llei a les Corts.

CAMISERIA SANS
Boqueria, 32
Especialitat en camises a mida

Pagina Musical de LA VEU

1 d'abril
de 1923

74

SERGE PROKOFIEFF

que tocà els dies 17 i 19 del passat febrer, al Palau de la Música Catalana, invitat per l'Associació de Música da Camera

Les Pàgines Musicals de LA VEU han ja ocupat, més d'una vegada (13 de març i 23 de juny de 1922), de Serge Prokofiev. Volem, però recordar, en publicar el retrat d'aquest gran músic, que és avui una de les personalitats de més relleu de la joventut russa. Prokofiev és un compositor arduíssim, original, i toca el piano de falsó mestriosa. Ha ja escrit les següents obres: «Magdalena» (òpera); «El jugador d'una noia» (d'una novel·la de Dostoiévski); «El príncep enamorat de les tres taronges» (d'una comèdia de Carlo Gozzi); «El conte d'un bufó que ha aconseguit enganar altres set bufons» (ballet que assolí un gran èxit a París); «Simfonia», op. 5; «Poema simfònic», op. 2; «Suite Selyer», op. 20; «Simfonia clàssica», op. 25; «Sou set», poema simfònic per a tenor, cor i orquestra, op. 30; «dos Concerts per a piano», op. 10 i 16; «Concert per a vio-

lín», op. 9; «Sonata-balleta per a violoncel», op. 15; «Obertura sobre temes jueus, per a quartet de cordes, piano i clarinet», op. 34; «Scherzo humorístic», op. 12; «Le vilain petit coquard» (d'un conte d'Andersen), per a mezzo soprà i piano, op. 18; «cinc romances» (lletra de l'escriptora russa Akhmatova), op. 27; «quatre melodies sense paraules», op. 35; «obres per a piano»: «Sarcasmes», «Visions fugitives», «Els contes de l'avia», «quatre sonates», op. 1, 14, 28 i 29, etcètera.

Prokofiev nasqué l'any 1891 (regió d'Ekaterinoslaw). Estudià al Conservatori de Petrograd, on entrà el 1904. Fou deixeble de Liadov (harmonia i fuga), de Witthel (estudi de la forma), de Rimski-Korsakoff i de Tscherepnine. Instrumentació i d'Agua Esquivada (piano). Estudià també a Moscou amb el mestre Serge Tanajeff.

Parlant amb un amic

A Joan Malamala

«Res de més variat, certament — ens deia un cop més el nostre amic — que el que viu, que el que bateja al nostre entorn. I, cal fixar-s'hi — afegia — tot atrau l'atenció, tot desperta impressions, en tota cosa hi palpitem, amb més o menys intensitat, caltres bones i misterioses... I pensar — deia també el nostre company — que hi ha homes (gaire «homes») que no saben en què passar o matar l'esiona i que (si els esportem) us diran que el dia és llarg, que la vida és tonta, i que el viure és una cosa veritablement poc divertida!

«El que diem del món, de les coses que ens volten — anava afegint l'amic nostre — podríem semblar, plantant, dir-ho dels homes. Veu, en efecte, res de més variat... Entenem-nos, però: en el fons, totes les coses (fins les que aparentment semblen mudes, semblen buides), tenen un sentit. Totes serveixen una mi-

ca o un bon tros de secret, una mica o un bon tros de misteri. Totes, en fi, són més o menys interessants (als ulls, naturalment, d'un home un xic despert). Els homes, en canvi, no són pas tots ni són pas sempre interessants!

«Feta aquesta observació — afegí l'amic nostre — vull repetir que no hi ha, en efecte, gaires homes semblants. D'aquí els matisos, no és veritat?, en tractar-se de les obres llurs.

Aquests matisos esdevenen infinitament sensibles si ens fixem, amb un xic d'insistència, en el món, tothora viu, de l'expressió (expressió literària, expressió musical, expressió plàstica, pictòrica, etc).

Ara bé (i el fet és sorprenent!): aquesta varietat, aquesta riquesa de la qual parlem, hauria d'esdevenir, no és cert?, font inestroncable de gaudis també variats i hauria d'esser, per tant, sempre cercada i «agradada». No és pas això el que sol passar!

«Res de més variat, res de més distint, així pel que respecta el fons, la impulsio que en podríem dir

inicial, com pel que es refereix a la forma, a l'expressió, a l'eclosio de l'obra, que una producció de Memlinc, per exemple, o un bell retrat de Rembrandt. Res de més diferent que una creació de Gerard David... o un «panneau» de Puvis de Chavannes. Res de més distint que una simfonia de Mozart... o un drama de Ricart Wagner.

Impulsio inicial, visio, concepte de la tècnica o mitjà d'expressió, tot és aquí distint, tot és aquí variat. Repetim-ho: en front d'aquest fet d'aquesta varietat, d'aquesta riquesa (riquesa que gentilmente, generosament ens és ofert!) i en front, en un mot, de les altres innombrables riqueses que el temps ha anat servant, acumulant (per tal de poder admirar-les, amar-les i gaudir-los!), per què no alegrar-nos «preferentment»? Per què no deslliurar-se de prejudicis d'escola i no procurar adaptar-se, tothora, a la visio, a l'expressio, a la tècnica d'un artista que aconseguí crear, plasmar, una obra bella? Per què, pel damunt de les gestes i de les exigències de la moda (gestes i exigències sovint «canviades») no cercar, insistentment, les qualitats intimes, eternes, que avaloren una producció artística i que hom troba sempre, sempre, així en una escultura antiga com en una pàgina gregoriana, així en un Giotto com en un Ticià, així en una obra de Couperin com en un Adagio de Beethoven.

«Vull recordar-vos ara uns mots, oportunitats — digué el nostre amic — d'un finíssim «gourmet» del segle divuitè: Charles de Brosses. Hom li parlava de la música italiana i de la música francesa, de les excel·lències de l'una, dels defectes de l'altra, i de la necessitat, per tant, d'italianitzar la música francesa (toquem ara una qüestió, com ja sabem, ben sovint debatuda). I el bon senyor del qual parlem, digué el següent: «No puc pensar com ells, i entre altres raons perquè prefereixo que hi hagi dues músiques que no pas una».

«Heu aquí ara alguns mots de Franz Liszt, que escriví un dia en parlar de Chopin (En realitat, ningú sap si els mots que vaig a dir vos són de Franz Liszt... o de la princesa Sayn-Wittgenstein, car el llibre de l'autor de «Christus», consagrat a Chopin, és, com ja sabem, ultra ampollos... ple de misteri!).

«Chopin — va escriure Liszt — no admetia que es volgués aixafar el frontó grec pel mitjà de la torre gòtica». Afegia: «Chopin volia gustar el mateix dia l'«Ilyssus», de Fidiàs, i el «Pensieroso», de Miquel Angel, el «Sacramento», de Poussin, i la «Barque dantesque», de Delacroix, una «Improperia» de Palestrina i la «Reina Mab», de Berlioz. Reclamava el «dret d'esser» per totes les coses belles, admirant la riquesa de la varietat no menys que la perfecció de la unitat. Pretenia que Sofocles, Shakespeare, Homer, Fèrnuis, Racine i Goethe tenien llur raó d'esser a causa de la bellesa pròpia de llur forma, de l'elevació de llur pensament».

I el nostre amic, digué també: «La vida no és, en definitiva, sinó una successió de moviments. I les formes que l'home crea, inventa, no tenen (ni podran mai tenir!) la durada de les coses que el volten (de les formes, de les colors, de les formes de la Natura). Assistim, doncs, a un etern canvi... Ara bé: en front d'aquest fet, d'aquesta riquesa leada jorp més complexa, més variada (seguint un ritme que no satura mai), per què no deslliurar-se, com deiem, de prejudicis d'escola i no adaptar-se, tothora, a la visio, a l'expressio, a la tècnica d'un artista que aconseguí crear una obra bella?»

Això no val dir, entenem-nos (afegí el nostre company) que hom hagi d'esguardar, d'amar, d'admirar... «qualsevol cosa».

F. LLURAT

Les cobles empordaneses

He llegit l'article que publica LA VEU DE CATALUNYA en la «Pàgina Musical», corresponent al 18 de febrer passat, titulat «Per les nostres cobles» i que porta la signatura de «Flabiol». Estic conforme amb el contingut del susdit article, perquè ve a donar raó al meu article publicat també a LA VEU, el febrer del passat any de 1922, i que tenia per títol «L'escola de música empordanesa».

Igual que en «Flabiol», vinc a planyar-me que tard o d'ora les nostres cobles tenen tendència a minvar i gairebé desaparèixer degut a l'estat precari en què es troben, ja que la majoria dels músics han tingut de deixar la «música», considerant-la com a «cosa secundària» i cercar amb altres elements el mitjà de guanyar-se la vida; i degut a l'esmentat motiu cobles que podrien figurar a «primera fila» pels professors que les integren, han entrat en un període d'abandó, com per exemple a Castelló d'Empúries. Faré constar, tot passant, que arreu de Catalunya es troben, tant a les cobles com a les orquestres, notables professors fills d'aquella comtal vila. Els pocs que han quedat aquí, tot i ésser alguns d'ells professors molt sollicitats per la cobla «Rossinyols», essent dignes d'elogi els actuals components, dels quals és director En Salvi Callís, propietari de la Casa Callís, que és on s'elaboren les típiques inxes per a tenores i típiques.

La cobla «Rossinyols» és la més antiga de la seva comarca.

Abans hom formava cobles de tres o quatre músics que tocaven els típics contrapassos i sardanes curtes; quan vingueren les sardanes llargues, la cobla de Castelló fou la que competí amb la d'En Pep Ventura, anant augmentant de sis a set músics, fins que, un nucli de joves, dirigits pel malaguanyat compositor de més de mil sardanes N'Antoni Agramont, volgué revalorar amb les cobles de ja seva època, organitzant-ne una amb 10 professors, tal com ho veiem avui, essent l'esmentada cobla la que anava a la davantera del seu temps; en prova d'això, en una visita que feu el rei Amadeu, l'any 1872, a la badia de Roses, per tal de fer-li conèixer la nostra dansa, fou la cobla de Castelló junt amb algunes parelles de joves i damiselles, la que fou sollicitada, valguentli entusiastes felicitacions per part de S. M.; després, de triomf en triomf, seria llarg d'explicar, s'arribà a l'any 1882, durant el qual el va fer una excursió artística a la ciutat de Tarragona, guardant-se encara els premis i presents amb els quals fou obsequiada l'esmentada cobla. En prova d'això, la societat coral «L'Ancora», que encara avui existeix, torna la visita a Castelló d'Empúries.

Més tard, quan es començà a substituir forçosament algun dels primers fundadors de l'any 1889, En Pau Guanter, conegut pel «Rossinyol», a causa dels seus mèrits artístics, i deixeble predilecte de N'Antoni Agramont, e va encarregar de la direcció de la cobla, a la qual hom donà el nom de «Rossinyols», acreditant ben aviat que era una de les millors entitats de la seva classe, puix l'any 1892, en celebrar-se les festes del Centenari de Colom, a Barcelona, en un certament de cobles empordaneses, guanyà el premi d'honor, consistent en una medalla d'or (sardana a vista) i el primer premi en metàl·lic (sardana estudiada).

I és a causa de tots aquests records que em planyo jo tot pensant en la cobla «Rossinyols» i en la comtal vila de Castelló d'Empúries; es podria dir el mateix a propòsit d'altres poblacions i d'altres cobles de primera fila, si les il·lustracions i dignes aspiracions que en «Un projecte» exposa «Flabiol», no tenen bona acollida.

ENRIC RIERA

Castelló d'Empúries

El quatre aplec Comarcal de la Germanor dels Orfeons de Catalunya

El Consell Permanent de la Germanor dels Orfeons de Catalunya que, seguint el costum establert, obre cada any un concurs entre els orfeons inscrits per a adjudicar la quantitat de 3.000 pessetes (de la subscricció que concedeix anyalment la Mancomunitat de Catalunya amb el fi de cooperar a la gran obra cultural i artística que realitzen els orfeons de nostra terra i per tal de contribuir a estrenguer els llaços de bona amistat que entre ells deuen existir i també per a procurar l'enriquiment i dignificació de les festes populars) en una de les darreres sessions celebrades acordà concedir enguany aquesta quantitat a l'agrupament d'orfeons de la comarca tarragonina, per a la celebració del «IV Aplec Comarcal de Germanor» que tindrà lloc, si Déu vol, a la ciutat de Reus, el diumenge dia 6 del vinent mes de maig, en el qual hi pendran part els orfeons: Tarragoní, Reusenc, Capella Salvatana, Montblanquí, Solivellenc i Unió Social de Falset, formant un total de prop 650 cantaires entre senyorettes, homes i nois. Dirigirà el conjunt dels orfeons el mestre Joan Gols, director de l'Orfeó Tarragoní, i el Consell Permanent assistirà a tots els actes d'aquest Aplec que promet ésser important no solament per l'entusiasme que regna entre totes les entitats que hi prenen part sinó també pel bon acolliment que la ciutat de Reus prepara al bell estol de cantaires que tant generosament aporten el seu amor i el seu esforç a l'obra eminentment artística i fonament patriòtica que realitzen els Orfeons de Catalunya.

Noticiari

Manuel de Falla publicà en el darrer número de «La Revue Musicale», la important revista musical parisenca, un llarg treball consagrat a Felip Pedrell. En Manuel de Falla, escriu, entre altres coses: «Pedrell fou un mestre» en tot el sentit del mot; per mitjà de la seva paraula i del seu exemple, ha assenyalat i obert als músics d'Espanya, un camí que hom creia ja decididament tancat, en començar el segle darrer, pel que respecta la música nacional».

Diu també, referint-se a l'obra de divulgació i d'erudició de Felip Pedrell, en parlar de la qual molta oblidem l'obra del músic: «Nosaltres, al contrari, que havem estat estimulats i guiats per l'obra musical de Pedrell, podem afirmar, de la manera més categòrica, que ella sola hauria bastat per a provocar el renaixement de l'art musical hispànic, per més que, naturalment, concedim també la més gran importància a l'apostolat verbal del mestre, i la seva divulgació dels nostres clàssics».

Un erudit artista gaire bé no es compren; però un artista que no empra la seva erudició sinó amb el fi de ben servir-se dels elements que caracteritzaren la nacionalitat del seu art, aquest artista no solament embelleix la seva obra, sinó que realitza una missió transcendental; i aquest fou el cas d'en Pedrell.

Alemanya

Noves produccions, anunciades, per al teatre: «Das Rosengartlein», de Julius Bittner; «Mareike von Nimwegen», d'Eugeni d'Albert; «Der Dieb des Glücks», de Bernhard Schuster. S'anuncia també un òpera còmica, postuma: «Scherz, List und Rache», de Max Bruch.

Ha assolit poc èxit, a Berlín, una obra del mestre Franz Schmidt: «Fredegundis».

Estat Unit

«S'ha estrenat a l'Auditorium», de Chicago, un episodi líric, «Snow Bird», del compositor americà T. Stearns.

Darius Milhaud es troba actualment als Estats Units on ha de presentar.

«TÈCNICA MUSICAL»

FERRAN ARDEVOL

I volum
GRAMÀTICA ELEMENTAL

10 pessetes — Demani's

amb la col·laboració
d'ANTONIA ROSSELL

als Magatzems de Música

Se com la pianista, com a compositor, director d'orquestra i conferenciant. Ultra les seves produccions, figuren en els seus programes pàgines de Satie, Poulenc, Hægger, etc.

Pau Gallico, pianista i compositor ben conegut i aplaudit, ha guanyat, amb el seu oratori «Apocalypse», un premi de 3.000 dollars (Northern Music Festival).

FRANÇA

França commemora ara el centenari de la mort d'un dels seus grans músics: Edvard Lalo. L'autor de la «Simfonia espanyola», del Concert per a violoncel·lo, de «El Rei d'Is», etc., nasqué, en efecte, a Lille, el dia 28 de gener del 1853.

Talment com Cesar Franck, Edvard Lalo visqué gairebé desconegut. S'allunyant decididament de les produccions col·lectives de la Borsa musical, Frank i Lalo — escritu algu — ne somniaven, per ventura, en llegir a França música «da camera» i «simfonies» en un moment durant el qual «La Favorita» i la «Reina de Chypre» bastaven als aficionats?...

«Aleshores — en efecte! — solament el nom de «Sonata» (encara que fos diguem-ne ornamentada per Herold amb totes les dolçors a la moda) esplantava el públic».

Els temps han canviat i Edvard Lalo apareix avui, certament, com un dels músics més interessants i talentosos del passat segle.

Al Teatre Mogador, de París, s'ha estrenat una obra interessant, de Maurice Maeterlinck: «Les deux belles de Cadix», amb música d'Andreu Gailhard. La partitura d'Andreu Gailhard — escritu el crític de «Le Courrier Musical» — consta d'un cert nombre de pàgines simfoniques més o menys fragmentàries, segons les exigències del drama. La súbita música dona llum i subratlla un ambient especial: dona relleu a la idea poètica i color al conjunt.

El nostre admirat amic En Ricard Vides ha tocat, darrerament, a París, amb el seu èxit ja habitual. Executà música francesa (Chabrier, Chausson, Fauré, Debussy, Séverac, Ravel, Satie, Milhaud, Poulenc i Tailleferre) i música d'Albaniz, Turina, Falla, Pare d'A. de San Sebastián i Frederic Mompou. Ricard Vides — escritu un crític francès — és la simplicitat, la precisió, la justesa de comprensió, la gràcia, la brillantor. Les seves mans juguen amb facilitat damunt d'aquell monstre tan perillós per tans i tants domadors...

També assolí un gran èxit, a París, el ben conegut i aplaudit guitarrista N'Emili Pujol.

ITALIA

El mestre Enea Pollini ha terminat una obra important: «Poema sinfònic Roscellana». Consta de quatre parts: «Dolore», «Triomfo», «Vanità», «Superbia».

Enguany s'interpretaran a Alemanya les següents produccions italianes: «Dèbore e Isàele», de Rizzetti (Frankfurt); «Francesca da Rimini», de Zandonai (Berlin); «Belfagor», de Respighi (Mila, Dresden); «Wally», de Catalani (Berlin); «Sumitra», de Pich Mangiegalli (Frankfurt); «Tabarro», de Puccini (Frankfurt).

Ha estat encarregada al mestre Pizzetti una Missa de Requiem per a l'aniversari de la mort del rei Umberto.

Ha mort a Vignola (Modena), el compositor Luigi Gazzoni. Deixa escrites, entre altres produccions, dues òperes, «Procòla» i «Il Campanaro di Camale», que foren representades amb èxit.

La societat Prochoris, de Florencia, societat que treballa, amb fe inlassable, per tal d'expandir, arreu d'Itàlia, l'amor al cant col·lectiu, i a la literatura coral, anuncia la publicació d'un «Bollettino della Società e Scuole corali d'Italia».

Esperem amb interès la publicació del primer número d'aquest anunciatiu Bollett.

Ha mort a Genova, als 80 anys, la fenteguda artística lírica Elisa Galli.

Ha assolit un gran èxit a Roma, Nàpols, Florencia, Mila, Pessaro, Treviso i altres ciutats d'Itàlia el ben conegut i ben talentós violoncellista català En Gaspar Cassadó. Parla del delicat artista diu, entre altres coses, el crític Alaloua, des d'El Mondo, de Roma: «El Cassadó és artista tal que no pot no deixar-se

una duratura impronta negli ambienti in cui si presenta».

Diu, també, «El Mattheo», de Nàpols: «El succéslo strepitoso che Cassadó ha ottenuto sul pubblico come sul tecnici e competenti accorsi tutti al richiamo — egli dovette, difatti, concedere non meno di dieci «bis» — tien fede delle doti eccezionali dell'artista catalano che della sua razza possiede le mallese caratteristiche più sensibili, e singolari della grazia e della intensità. Il Cassadó è un violoncellista tipo che non deve esistere a definire portentoso, data la purezza ed il calore della sua «cavata» la vasta risonanza del canto fantasioso squitito per intima potenza espressiva; la limpida eleganza della tecnica raffinata e travolgente».

LA PROTESTA DE L'ATENEU ENCICLOPEDI

Ens pregunem la publicació de la nota següent:

«L'Ateneu Enciclopèdic Popular, pel seu caràcter d'entitat dedicada a la cultura, es veu precisat a protestar energicament dels fets darrers. Ha esperat que passassin uns dies perquè no semblés un moviment sentimental la seva protesta, puix vol posar en les seves paraules tot el seny i la serenitat que l'hora greu reclama».

«L'Ateneu ha de donar el seu crític d'alerta. No pot restar silenciós en aquest reviscolament del terrorisme. Afinant la seva missió civilitzadora, ha d'avisar el ciutadà conscient del perill que s'acosta».

«El terrorisme és la negació de totes les conquestes morals que l'evolució de l'home ha anat assolint amb el sacrifici dels milions. Portar la lluita ideal altra vegada vers la violència, significa barbaritzar l'actitud ciutadana, perdre en un moment la feina feta de molts anys, el treball pacient d'un apostolat p'heroïsmes, lliurar el govern de la ciutat als homes qui es mouen només guats per l'instint i menyspreen i bolen la intel·ligència i la raó. La passió desordenada va a governar no si l'home civil no sap reaccionar amb prou energia; novament els bàndols s'apoderaran del carrer, desconcertant llur noble condició de lloc de convivència ciutadana, de camí on els homes es respecten a llur pas, on s'apren a estimar i a solidaritzar-se amb tot ço que integra la ciutat. Si la llar és sagrada, el carrer no ho és menys; l'atac a la llar va dret al cor humà; l'atac al carrer va dret contra l'obra social humana: la civilització».

«Ciutadans de Barcelona: Tots, i més aquells que tenen una responsabilitat moral, una solvència davant de la col·lectivitat, aixequem-nos a protestar amb totes les forces contra els fets que han succeït, contra els que s'acosten. Hores força amargues havem hagut de passar, perquè tinguem experiència sobrada; no esperem que el mal no tingui remei. No esperem, com en els pobles barbres, que el nombre de víctimes sia igual per ambdues parts, per a obligar a fer les paus. Cada jorn que passa, el mal s'agreuja; ahir era lluita de militants en la violència, generalment; avui, sembla revestir el caràcter de persecució de les idees; demà, la persecució descarada contra la idea».

«Si havem d'anar vers un futur més justicier i més pacífic, ha d'ésser conservant totes les coses nobles, totes les coses belles que crea el passat, que crea el present. Els nostres avis, els nostres pares, nosaltres, havem lluitat per a donar un dret per a tots els homes, que els ensenyés en la lluita per l'ideal una elegant cavalleritat, un digne respecte; que la passió, la benèfica passió, portés a l'entusiasme, a l'heroisme, al sacrifici; no a la violència innoce del que tuig després de comès el seu crim. No podem permetre que tot allò que havem conquerit avui, es perdi, no havem de donar ni un sol pas enrera, sols avant hem de marxar. Que les nostres creacions d'ahir no hagen de perdre-les avui, car eng mancaran per a la nostra tasca de demà».

«Nosaltres demanem que tots els ciutadans conseqüents de l'obra de la civilització facin un jurament de defensa: que quan els nos ataca a ella no demanin, estiguin amants a córrer allà on sia el perill, que el toc d'alerta els trobi dispo-

signem amb gust els nous èxits del ja ben aplaudit concertista català».

RÚSSIA

El mestre rus, ben conegut, Nicolas Tcherepnin està revisant i terminant l'òpera «La fira de Serotzhinsk», que Musorgsky deixa incompleta.

La súbita nova producció es representarà la vinent temporada a Montecarlo.

SUÏSSA

La ben distingida harpista catalana Na Lluisa Bosch i Pagès, professora del Conservatori de Ginebra, ha tocat, darrerament, en les principals ciutats de Suïssa.

Parlant de la talentosa artista, diu un diari de Nyon:

sats a lluitar. No deixem perdre ni una sola de les espiritualitats de que l'obra civil ens ha fet dipositaris. Tinguem valor per a defensar-les com els nostres avantpassats el tingueren per a conquerir-les; si no ho fèssim així, els nostres fills ens en farien retret, ens tirarien en cara la nostra covardia, en obligar-los a començar novament l'obra que havem deixat malmetre. — El Consell Directiu de l'Ateneu Enciclopèdic Popular».

VAQUES

Continua la vaga a les obres del Metropolità, essent molt pocs els qui es presenten a treballar.

Els vaguistes es reuniran per a tractar del curs de la vaga.

També continua la vaga dels rajolers, que fa sis setmanes que dura.

DE L'ATEMPTAT DE DIVENDRES

Encara no ha estat identificat l'individu que acompanyava a Moisès Bustamante i que, igual que aquest, va ésser mort a trets al carrer de la Constitució, de Sans.

A BERGA

S'han declarat en vaga els peletes i manobres de Berga, els quals demanen més jornal.

LA COMISSIÓ MIXTA DEL TREBALL EN EL COMERÇ DE BARCELONA

Ha sortit el número 4 dels Anals de la Comissió Mixta del Treball en el Comerç de Barcelona, que és extraordinari i forma un volum de 276 pàgines i 47 gravats. Donarà una lleugera idea de la importància excepcional d'aquesta publicació, el següent extret del sumari.

Després d'un «Comentari» del Director, En Pere Muntanola, segueix la part doctrinal amb treballs d'En Pere Corominas, J. Ruiz Castella, Josep M. Tallada i Ferran Boter. Hom publica una Cèdula Reial, lliurada per En Pere IV en 1387, referent a qüestions de comerç marítim. En la vida corporativa són de remarcar l'acord relatiu als empleats de Banca i l'estadística de la Corporació.

Hi ha les seccions de legislació espanyola i d'altres Estats. En aquesta darrera sobresurt la nova llei de treball a Rússia, el decret i projecte de llei de França i Polònia, respectivament, relatiu a la orientació professional, i una informació referent a la legislació del treball en els Estats Units.

La Crònica Catalana, conté informacions completes i concises sobre l'obra de cultura de l'Ajuntament de Barcelona, la Cambra de Comerç i de Navegació, de la qual és ressenyada la història, l'organització i els serveis; l'Escola del Treball de la Mahomunitat, i el Centre Autònom de Dependents, la història, funcionament i actuació del qual són exposats. Hom hi troba així mateix de la Caixa de Pensions i de la Conferència d'Assegurances.

En la Crònica Espanyola, hi ha notícies de l'Institut de Comerç i Indústria, de la Cambra de Comerç de Madrid i de les Caixes de Retir Obrer d'Andalusia, Galícia i Navarra.

Notem en la Crònica Mundial i en la informació referent a la quarta reunió de la Conferència Internacional del Treball, la relació sobre l'estat de la ratificació de la convenció relativa a la durada del treball, i la discussió a que va donar lloc. Conté, demés, aquesta secció un extracte del que ha estat tractat en diversos congressos i assemblees interna-

«La senyoreta Bosch i Pagès ens ha encisat. Ultra una tècnica magnífica, gràcies a la qual domina sense esforç aparent les dificultats dels pedals i els de l'instrument extremadament delicat, posseeix una ànima d'artista».

Hem llegit també altres diaris de Suïssa en els quals es parla, amb gran elogi, de la coneguda artista.

La senyoreta Bosch i Pagès va interpretar pàgines de Haydn, Grieg, Fauré, Saint-Saëns i música dels mestres llautistes.

Endreçem a la senyoreta Bosch i Pagès la nostra enhorabona pels seus nous èxits.

Les «Catalanesques», del mestre Lluís Millet, han estat interpretades a Ginebra amb el més gran èxit.

EL TRIBUNAL INDUSTRIAL

Per manca d'un interventor no ha pogut efectuar-se l'escrutini de les eleccions efectuades per a la designació dels vocals obrers del Tribunal Industrial.

Dijous que ve a les quatre de la tarda s'efectuarà en el local de l'esmentat tribunal el sorteig de dos interventors entre els que concorregueren a les mases, i el pròxim diumenge a les deu del matí tindrà lloc l'escrutini.

IDENTIFICACIÓ

Ahir vespre va presentar-se al dipòsit del Clínic una dona per a veure el cadàver de l'individu mort a trets al carrer de la Constitució, de Sans, justament amb el carterer Moisès Bustamante, i va dir que el reconeixia com un veí seu que es deia Rafel Girau, d'uns 33 anys, habitant al carrer de Campalans, 68.

ENTERRAMENT

Ahir tarda, es va efectuar l'enterrament de l'obrer flequer Narcís Garriga, mort a trets al carrer de la Constitució, de la barriada de Sans.

La comitiva s'ha organitzat a l'Hospital Clínic, dirigint-se pel carrer de Villarroel, a l'església de Sant Josep Oriol, on es va cantar una absolta, i va desfil·lar pels carrers de Villarroel Cortès, Hostafranchs i Sans, cap al cementiri d'aquesta barriada.

A la presidència del dol hi havien parets del finat i un centenar d'amics i companys.

El ferret era cobert de corones de flors.

Hi havia moltes precaucions preses per la força pública.

«CATALUNYA SOCIAL»

El núm. 101, data d'avui, 31 de març, porta el següent sumari:

«Anarquia contra anarquia» (editorial). — «El que passa», per J. — «Semana Santa: El Via-Crucis a Jerusalem», per Pere Ginebre, prevere. — «Es possible la unió dels obrers?», per R. Ruobado. — «La nostra posició. El control obrer», per Josep M. Gich. — «En nou infanticidi» (El botones). — «Esguardant al món». — «La pietat pintoresca». — «El miracle del Dijous Sant», per J. Civera i Sornani. — «La situació econòmica de Rússia, I». — «D'ací i d'allà». — Noticiari.

Gravat. — «Visitant Monuments» (dibuix).

El monument a En Pep Ventura

Van arribant a la Comissió Organitzadora d'aquest monument proves evidents de la bona acollida que arreu de Catalunya s'ha donat a la propaganda feta. Són ja un sens fi d'entitats les que s'han aplegat a omplir les llistes de subscripció. Moltes d'elles, però, no solament han volgut contribuir-hi mitjançant aquest procediment, sinó que han volgut retre públic homenatge a aquest humil immortal, celebrant grans festes. Ultra les celebrades a Manresa, Vich, Sabadell, Ripoll, etc., sabem que se'n projecten a diferents ciutats i viles de Catalunya.

Entre els catalans residents a Amèrica, ha estat així mateix rebuda joiosament la idea de perpetuar dignament la memòria d'En Pep Ventura. A totes les entitats catalanes de les Repúbliques americanes, van omplint-se les llistes. Algunes d'elles han tornat plenes les llistes de subscripció. La primera d'arribar ha estat la de l'Orfeó Català de Mèxic. Heu aquí el detall: Joaquín Sancho, 1 pes; Joan Sulé, 1; Miquel Rusinach, 1; Francesc Maimí, 1; Francesc Biosca, 1; Llorenç Estelleta, 1; Albert Sancho, 1; Valentí Centellas, 1; Anton Martí, 1; Vicens Biosca, 1; Josep Panell, 1; Jaume Serra, 1; Quirze Serinà, 1; Francesc Salvat, 1; Claudi Molera, 1; Salvador Palet, 1; Enric Surí, 1; Francesc Rovira, 1; Eusebi Allier, 1; Eusebi Vidal, 1; Armario, 1; Albert Roca, 1; Salvador Juliach, 1; Dionís Roca, 1; Francesc Riera, 1; Francesc Agudé, 1; M. Puig Maseras, 5; Josep Balatau, 2; Laureà Solà, 1; Joan Buxadé, 1; Joan Turí, 1; Francesc Valls, 1; Antòs Casamajo, 1; Josep Balsells, 1; total, 39 pesos.

Entre els Ajuntaments de les comarques gironines, els quals han estat esperadament cridats a contribuir a l'erecció del monument i que han tramès cabals, cal afegir-hi el de Sant Joan de Palamós, en 25 pesetes.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

El general Maunoury

Victima d'un atac cardíac ha mort sobtadament el general francès Maunoury. Havia nascut el 17 de desembre de 1847 a Maintenon (Eure et Loir). Va servir de l'Escola Politècnica i pertanyia a l'arma d'infanteria. A la guerra de l'any 1870 fou ferit en la batalla de Champigny, donant-se-li la creu de cavaller de la Legió d'Honor.

Anà fent la seva carrera, arribant a general de divisió en 1905, ocupant, entre altres llocs, el govern militar de París. També fou membre del consell superior de la guerra.

Afectat pel límit d'edat abans de la guerra, no obstant fou cridat a campanya en 1914, encarregant-se el comandament de l'exèrcit de Lorena. El 25 d'agost de 1914 es coronà de glòria a la batalla de l'Othain, derrotant l'exèrcit alemany.

La confiança del general Joffre el cridà al comandament del sisè exèrcit que formava l'Estat Major general a la regió de París, a l'objecte de realitzar la maniobra de la Marne. Amb tropes preses de pressa de tots els punts del front, fatigades per durs combats i llargs trajectes en automòbils i ferrocarril, va saber entrar en la batalla amb tal vigor, que desbordà els plans de l'Estat Major alemany, i posaren l'exèrcit del general von Kluck en greu perill. El seu nom estarà lligat a la batalla de l'Ouroc, que salvà la capital.

Després de la fugida de l'enemic, el general Maunoury exercí comandament a la línia de l'Aisne. Els seus soldats l'adoraven. El seu braó i la grandesa del seu caràcter guanyaren tots els cors. En el curs d'una de les seves visites matinals a la plana de Novvrou, fou tocat del cap per una bala alemanya deixant-lo orb, al mateix temps que feria el general de Villaret.

Així l'exèrcit francès es veié privat d'un dels seus bons caps.

El 18 de setembre de 1914 li fou atorgada la gran creu de la Legió d'Honor, i el 14 de març la medalla militar.

Burdeos, 31. — El general Maunoury, mort recentment, ha estat nomenat mariscal de França, a títol postum. — Havas.

Els obrers municipals de París

París, 31. — Els obrers municipals s'han negat a acceptar, per creure-ho insuficient, l'augment en els salaris, acordat pel Consell municipal. — Havas.

Tumult a l'Assemblea d'Angora

París, 31. — Comunicuen d'Angora al «Petit Parisien» que l'estranysa desaparició del diputat de l'oposició Alihan Bey provoca un debat tumultuós a l'Assemblea Nacional. El Govern suplirà als diputats que conserven la major serenitat per a deixar que la justícia segueixi les seves investigacions i aclarixi el fet, prometent que presentaria la dimissió si aquella no aconseguís el fi desitjat. — Havas.

Les eleccions municipals a Bohèmia

Praga, 31. — Les eleccions municipals que acaben de tenir lloc a Bohèmia, han tingut com característica, igual que les anteriors, que els partits burgesos han aconseguit una gran avantatge sobre els partits obrers.

La premsa fa constar aquest fet, dient que els partits socialistes han perdut una gran part del seu prestigi entre els obrers txecoslovacs. — Havas.

Els prelatats russos condemnats

Berna, 31. — Segons notícies d'origen polonès, el Govern dels soviets ha commutat la sentència de mort dictada contra l'arquebisbe Cieplak per la de deu anys de treballs forçats.

essent confirmada la que ha recaigut contra el bisbe Bunkiewicz. — Havas.

Varsòvia, 31. — Es confirma que el Govern dels Soviets ha commutat la pena de mort imposada a l'arquebisbe de Petrograd monsenyor Cieplak, per la de deu anys de presó, mantenint la pena capital contra el prelat monsenyor Nubiewicz. — Havas.

Explosió a Arcachon

Burdeos, 31. — Al canal d'Arcachon, ha fet explosió la càrrega d'un vaixell pesquer, resultant quatre mariners morts i nombrosos ferits. — Havas.

Vaga als teatres de Nova York

Nova York, 31. — Els músics dels teatres i cinemes d'aquesta capital, s'han declarat quasi tots en vaga, a fi d'obtenir un augment de sou.

El sou actual dels músics, varia entre 12 i 25 dòlars per setmana. — Havas.

La setmana santa al Vaticà

Roma, 31. — El Papa ha oficiat en la capella Sixtina el Dijous i el Divendres Sant. La cerimònia ha revestit l'explendor tradicional en la cort pontificia.

Nombrosos públics ha visitat els monuments de les principals basíliques. La reina mare ha visitat diversos temples, essent rebuda per la clero i salutada respectuosament pel públic. — Havas.

Seipel dina amb Victor Manuel

Roma, 31. — El canceller d'Àustria, monsenyor Seipel, ha estat invitat a dinar amb el Rei. — Havas.

Lord Carnarvon, millora

El Caire, 31. — Segons notícies d'aquesta matinada, l'estat de Lord Carnarvon, era satisfactori dintre de la gravetat. — Havas.

Satisfacció a Egipte

El Caire, 31. — La notícia de que el líder nacionalista ha estat posat en llibertat, ha causat general satisfacció. — Havas.

Catalans a Verdun

Verdun, 31. — Un grup de 300 excursionistes de Barcelona, entre els quals hi figuren molts ex-combatents de la guerra, ha visitat aquest matí la ciutat i el camp de batalla que volteja la ciutatella. — Havas.

Els Estats Units i la Conferència d'Orient

Londres, 31. — Comunicuen de Washington a la «Westminster Gazette» que els Estats Units pendran una participació més activa en la propera Conferència per a la pau d'Orient, insistint particularment sobre la qüestió de les capitulacions i de la igualtat de drets a Mesopotàmia.

Afegeix el despatx que és possible que la Conferència oriental sigui seguida d'una conferència mundial. — Havas.

La setmana santa a París

París, 31. — Amb motiu de les festes de Setmana Santa, els temples de París s'han vist concurridíssims.

A la Catedral de Notre-Dame, ha ofegat el cardenal arquebisbe monsenyor Dubois. A la tarda, nombrosos públics visita la basílica per a adorar les relíquies.

A Notre-Dame du Liban, ha estat exposada, com tots els anys, la reconstitució de l'escaua del calvari, la qual ha estat visitada per una gran gentada. — Havas.

Catedral catòlica a Belgrad

Belgrad, 31. — L'Ajuntament d'aquesta capital ha cedit una gran extensió de terreny en una important plaça de la ciutat, per a la construcció d'una Catedral catòlica. — Havas.

N'Alexandre Ribó a Montecarlo

Montecarlo, 31. — Aquesta tarda en el concert donat al Casino, ha obtingut un gran èxit N'Alexandre Ribó, el genial pianista català. — Ciempí.

Quatre grans centenaris en perspectiva a Itàlia

A Itàlia, després d'haver-se celebrat el quart centenari de Leonardo, es preparen altres quatre grans centenaris. El primer, tindrà lloc en 1924; el segon, en 1925; el tercer, en 1926, i el darrer en 1930. Aquesta pluja de centenaris a Itàlia, coincideix amb la de França, que acaba de celebrar els centenaris de Renan i de Teodor de Balmville, i és proper el de Pasteur. Afegint a aquests el que Hongria acaba de celebrar en honor del poeta nacional Petöfi, hom veu que estem en plena tongada d'homenajes dels grans homes d'altre temps, i que les generacions actuals, en comptes d'oblidar, admiren cada dia més.

El primer dels centenaris en perspectiva a Itàlia, és el de la Universitat de Nàpols, que fou fundada en 1224, per un edicte de l'emperador Frederic II. En veritat, la idea de crear a Nàpols un centre d'estudis capaç de rivalitzar amb el de Polònia, ja gloriós, arrançà el 1172 i l'època de Roger el Normand. Però la idea restà força vaga i fou Frederic II, el més cultivat i el més refinat dels emperadors vinguts de Suàvia, el qual, meravellat de la cultura grega i llatina, va voler fundar a Nàpols una Universitat, o millor un «studium generale» que emulés l'estudium de Bolònia, creat en 1158. Fou Pere de les Vinces, el conseller de Frederic II, qui regulà la primera administració i els primers elements de la jerarquia, encara molt rudimentària. Aquesta jerarquia fou molt millorada i completada, sota la dinastia dels Angerius, i aleshores fou creada la dignitat de rector.

El segon centenari, serà d'un ordre infinitament més ampli i més universal, car evoca una de les dates més importants en la història del cristianisme. És el primer concili ecumènic que va tenir lloc a Nice l'any 325, i que fou convocat i presidit per l'emperador Constantí. Fou la primera reunió general de tots els bisbes de la cristianitat, i aquesta reunió no pot tenir lloc fins després d'haver cessat completament les persecucions religioses, cosa que s'escaigui després de l'edicte de Milà, promulgat l'any 313. En aquest famós concili de Nice, fou condemnada l'heretgia d'Àrrius i fou redactat el «Credo» o Símbol que avui està encara en vigor.

Com que l'església és de fa temps mestressa en matèria d'organització, no té necessitat de cap comitè de preparació ni de cap programa redactat alguns anys abans, puix manca gairebé un ordre de Roma perquè el programa sigui regulat i executat fidelment.

No es pot saber encara en què consistiran les festes del setze centenari del primer concili ecumènic, però hom pot restar segur per endavant que aquestes seran grandioses i que tot el món catòlic serà invitat a participar-hi.

Es altres dos centenaris es refereixen a Sant Francesc d'Àsis i a Virgili. Entre aquests dos genis hi ha afinitats incontestables que fan que, tot i no pertorncar a la mateixa religió, tots els estimen i els veneren. És segur que tota la humanitat participará amb joia a l'exaltació d'aquestes dues figures tan profundament humanes. I les festes de llur centenari traspassaran en entusiasme universal tot les que s'han celebrat aquests darrers anys.

Les de Sant Francesc estan ja en preparació a Àsis i tindran lloc per l'octubre de 1926. Tota la Ombría festejarà aquest setze centenari del «Poverello» i també tota la Itàlia hi pandrà part.

Respecte de Virgili, com sigui que és nat en l'any 70 abans de Jesucrist, el seu segon centenari s'escau en 1930. Així i tot l'il·lustre arqueòleg Giacomo Boni ha donat ja dues conferències preparatòries. S'ha format un comitè a Roma, un altre a Mantua i un tercer és en formació a Nàpols on es troba, al Paustilip, la tomba de Virgili. L'intenció de Giacomo Boni i dels seus amics és de convocar tot el món llatí a les festes de Virgili.

Alessandri i Venizelos

Atenes, 31. — Els diaris no concedeixen gran importància al viatge que el ministre de Negocis Estrangers se-

nyor Alessandri, emprengut anit passada cap a Montecarlo, amb l'objecte de conferenciar en aquella ciutat amb el senyor Venizelos. Aquesta conferència té per objecte harmonitzar el criteri del Govern i el del senyor Venizelos, per a les negociacions de pau que van a reprendre's a Lausana.

Durant l'absència del senyor Alessandri exercirà la cartera de Negocis Estrangers el president del Consell Helen. — Havas.

Protestes contra les sentències de Moscou

Varsòvia, 31. — S'ha celebrat un míting monstre per a protestar contra el veredicte que condemna l'arquebisbe catòlic de Belgrad, monsenyor Cieplak i catorze sacerdots. L'afluència de públic ha estat realment enorme; tota la ciutat de Varsòvia, diuen els diaris, estava a la plaça del Mercat.

En acabar el míting es formà una imponent manifestació la qual intentà dirigir-se a la legació de Rússia, però un cordó de policia va impedir el propòsit dels manifestants.

Una delegació es dirigí a la presidència del Consell de ministres i a la Nunciatura per a remetre les resolucions aprovades en el míting.

Nombrosos sacerdots i socis obrers i patronals i especialment els consistoris de les esglésies protestants i israelites de Polònia, han votat una resolució contra la sentència del tribunal soviètic i protestant contra l'indignitat atemptat comès contra la llibertat de consciència i religió.

El rabí de Varsòvia i comitè de rabbins de la República polonesa, reunits en sessió extraordinària, han votat per unanimitat una protesta enèrgica contra la persecució de que fa objecte a monsenyor Cieplak, al prelat Bunkiewicz i als tretze sacerdots catòlics.

Els sionistes ortodoxes han votat també una resolució contra la sentència de Moscou que atrapella tots els principis de justícia i moral i constitueix un acte d'hipòcrisia i barbarie sense precedents. — Havas.

Berlin, 31. — La «Gazeta General d'Àlemanya» anuncia que el Govern del Reich ha fet trameure pel seu representant diplomàtic a Varsòvia, una protesta contra la sentència dictada pel tribunal de Moscou contra monsenyor Cieplak.

Demés el Govern alemany ha encomanat al seu representant a Moscou, que faci gestions sobre el dit assumpte directament amb el senyor Tskerein. — Havas.

La convenció general de ferrocarrils

Ginebra, 31. — La subcomissió de la Societat de Nacions que entén en els transports ferroviaris, ha acabat ja el projecte relatiu a la convenció general sobre ferrocarrils.

Han pres part en la discussió els representants de Suïssa, Àlemanya, Bèlgica, Xile, Xina, Dinamarca, Espanya, França, Anglaterra, Itàlia, Japó, Polònia i Txecoslovàquia.

També ha estat representada en les reunions la Unió Internacional de Ferrocarrils.

El projecte acabat serà sotmès a la Comissió plenària en les properes setmanes del mes actual.

Immediatament, serà comunicat a tots els Guberns i després servirà de base per als treballs de la Conferència general de Comunicacions i Transít, que se celebrarà el vinent mes de novembre. — Havas.

El govern grec

Atenes, 31. — Ha restat desmentit els rumors que venien circulant referents una imminent modificació ministerial. — Havas.

L'«Observatore Romano»

Roma, 31. — El periòdic «Observatore Romano» diu que està autoritzat per a declarar que està mancat en absolut de fonament tot el que s'ha dit i publicat en la premsa referent als suposats propòsits de la Santitat d'intervenir molt aviat en la qüestió de les reparacions per mitjà d'una Enciclica publicada amb ocasió de la Pasqua de Resurrecció. — Havas.

L'ocupació del Ruhr

ALEMANYA VOL INICIAR LES NEGOCIACIONS

Londres, 31. — Telegraffien de Washington que, segons notícies de bon origen, els governs angles i americà han estat informats que Àlemanya està disposada a negociar, renunciant si fos precis a la retirada del Ruhr de les forces d'ocupació. — Havas.

COLLISIO A LES FABRIQUES KRUPP. SIS OBRERS ALEMANYES MORTS I TRENTA DE FERITS.

Essen, 31. — Un destacament francès que estava a les fàbriques Krupp requisant uns automòbils, fou atacat pels obrers, els quals tiraven pedres contra les tropes, les amenaçaven amb revòlvers i intentaren tirar sobre les dites tropes raigs de vapor de les màquines.

Els soldats donaren als atacs regularment i dispararen contra els obrers, morint-ne cinc o sis i resultant-ne altres trenta de ferits. Les tropes franceses no tingueren cap baix. — Havas.

Essen, 31. — Moments després dels successos esdevinguts a la Fàbrica Krupp entre els seus obrers i un destacament francès, fou assaltat per la multitud u automòbil guiat per un militar francès, en el qual anaven dos enginyers inspectors de mines.

El conductor resultà ferit de pronúncia reservat, i bastant maltractats els dos enginyers, els quals, després d'esser apallissats, els robaren el relloige, la cartera i tots els documents que portaven.

Es diu que aquests successos foren provocats i dirigits per individus pertanyents a la dissolta policia de seguretat, que en nombre bastant creixent es trobaven repartits als tallers de Krupp.

Demés, sembla estar molt compromesa, en l'esdevingut, la responsabilitat de la Direcció de la fàbrica, tota vegada que manà torçar la Sirena, a la crida de la qual abandonaren els obrers llurs tallers i sortiren a reunir-se als pols.

Poques hores després de l'esdevingut a la fàbrica Krupp i de l'assalt a l'automòbil, uns empleats i obrers alemanys que es trobaven estacionats davant la redacció del periòdic «Ruhr Echo» no s'estaven de dir que els successos de referència no s'haurien produït o s'haurien pogut evitar, si els centres patronals els ho haguessin proposat.

Aquest matí, a les sis, foren repartides per Essen i sobretot a les fàbriques Krupp, folles i opuscles excitant els obrers a emprar contra les tropes d'ocupació, no ja una resistència passiva, sinó mitjans de violència.

L'ACTITUD DE BELGICA

Londres, 31. — El president del Govern belga, interrogat per un redactor de la «Westminster Gazette», ha desmentit que l'acord de Bèlgica al Ruhr hagi disminuït, atorgant que estaven de perfecte acord els governs de Brussel·les i París per a prosseguir l'acció amb prou força que Àlemanya satisfaci els seus deutes. — Havas.

RECTIFICACIÓ DEL VATICÀ

Roma, 31. — En els cànons vaticans és qualitat de fantàstic el primer segon el qual, el Papa té el propòsit de publicar una enciclica sobre la qüestió del Ruhr. — Havas.

A DUSSELDORF S'HA PRESENTAT UN OBRER ALEMANY.

Dusseldorf, 31. — Un obrer alemany, procedent de Saxònia, s'ha presentat a les autoritats franceses en demanda de treball.

Aquest obrer ha declarat que a Saxònia es treballa quatre hores diàries durant sis dies, o bé es fan jornades de vint hores durant tres dies. Els obrers oïdrien donament al Govern alemany per la seva actitud. — Havas.

EL PAS DE MERCADERIES AL RUHR

Coblència, 31. — L'Alta Comissió Internacional en els territoris renans, ha pres la següent decisió relativa a les mercaderies procedents dels territoris no ocupats i ja transít per país ocupat i amb destinació a l'estranger.

Les mercaderies quedaran exemptes de tot dret d'exportació en sortir dels territoris ocupats mitjançant la presentació d'una llicència remesa pels organismes competents de l'Àlemanya no ocupada i amb la mena d'haver estat remesos als drets d'exportació a la caixa de l'Àlemanya no ocupada. — Havas.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Diumenge, 1 d'abril de 1923

La policia i el poble

EL nou cap superior de policia Sr. Garcia Otermin ha pogut constatar subtilment que la tasca de la policia a les seves ordres esdevé enormement difícil a Barcelona, car les investigacions no donen els resultats satisfactoris que caldria i, malgrat desenrotllar-se els fets en ple dia i en carrer que tot són botigues, ningú no sap mai res ni ha vist mai res.

El Sr. Garcia Otermin, autoritat novella a Barcelona, ha palesat ensems un concepte estricte del compliment del seu deure i una plausible capacitat d'observació, en trobar-se davant els primers atemptats de la seva etapa.

Es veritat. No hi ha una compenetració entre la policia i el poble, com no hi ha una compenetració entre l'assistència ciutadana i l'administració de justícia. Aquest és el fet innegable, que ha cridat l'atenció del Sr. Garcia Otermin, en iniciar la seva actuació a Barcelona.

Cal, doncs, esbrinar les causes d'aquest fet. I si el Sr. Garcia Otermin segueix exercitant les seves naturals qualitats d'home observador, notará de seguida que entre el poble i la policia no hi ha una compenetració, per tal com ni la policia, en termes generals, sent el poble com a cosa pròpia, ni el poble, en el fons del fons, considera com a seva aquesta policia.

Els agents, com a regla general, procedeixen de terres no catalanes; no parlen la nostra llengua, no estimen com a pròpies la urbs ni les meravelles de la ciutat, no senten l'amor de les nostres coses. El poble no es considera representat ni defensat per uns agents que no parlen com ell, que moltes vegades realitzen, complint ordres superiors, actes que constitueixen un menyspreu o un greuge a les idealitats o a les llibertats ciutadanes.

Adhuc els agents més curosament complidors de llur deure, adhuc els més prudents, adhuc els que tenen una vocació més definida i una idea més enlairada de llur missió, no poden sentir-se compenetrats amb un poble que parla una llengua diferent de la llur, que segueix altres costums i altres gustos, que representa, dintre la unitat específica de la missaga humana, un matis característic. I és clar que si la policia no aconsegueix identificar-se amb el poble al qual ha de servir, el poble tampoc es sentirà compenetrat amb aqueixa policia.

Vol dir això que ens trobem en aquesta qüestió, com en totes les que afecten a la nostra terra, amb un fet indestructible, inamagable, indefugible: amb el fet català. I és per això que cal repetir sempre la veritat suprema, la veritat nua. Els problemes interiors de Catalunya no els podrà resoldre mai sinó Catalunya. L'autonomia potser no fóra la pau social immediata, però la pau social permanent no serà possible sense l'autonomia. Mentre Catalunya no tingui reconeguts els instruments polítics del seu govern propi, no és possible que ni l'organització de la policia ni l'administració de la justícia puguin respondre a les realitats immanents de la nostra terra.

El govern millor del món no ho aconseguiria. I tothom sap que els governs de Madrid no compten precisament entre els millors del món. La voluntat més recta no reeixiria. I tothom sap que ni la voluntat ni la rectitud sovintegen massa en les actuacions dels governs centralistes.

A Catalunya és, doncs, doblement necessària l'aplicació del principi universal de la civilització moderna: el self-government. Mentre Catalunya no es governi lliurement ella mateixa, ni existirà una compenetració eficaç entre la policia i el poble, ni les qüestions socials seran definitivament endegades.

Polítiques

CASAL NACIONALISTA DE LA BARCELONETA.

Dijous, 5 d'abril, a les deu del vespre, En Josep Gual i Montardit donarà a la benemèrita entitat de la Barceloneta (carrer de l'Alegria, 25), la tercera conferència del cicle que els elements de la Joventut Nacionalista de la Lliga hi tenen en curs, parlant sobre el tema: «L'ànima dels Pobles».

Després d'En Josep Gual i Montardit, en dies successius, que s'anunciaran, ocuparan la tribuna del Casal Nacionalista de la Barceloneta En Manuel Renaga, explicant el tema: «Nacionalisme i Socialisme», i N'Armand Carabén, que clourà el cicle, dissertant sobre «El Nacionalisme i els Estats renaixent de la post-guerra».

JOVENTUT NACIONALISTA OBRERA DE POBLET

A la Joventut Nacionalista de Poblet, de l'Ateneu Nacionalista Verdader (Nàpols, 215), En Joan Vidal i Salvó hi donarà una conferència el vinent dijous, 5 d'abril, a les deu del vespre, explicant el tema «Nacionalisme i Obrerisme».

ERNEST GALI

Com esmentàvem en les notes telefòniques de Girona, ha mort a Cervà del Ter l'alcalde de l'esmentada població N'Ernest Gali.

Era un nacionalista fervent i acabava d'acabar l'estol patriòtic de la comarca, havent hagut de sostenir lluites èpiques en contra del caciquisme fornerista.

Havia sofert per part dels destrats de la terra fortes persecucions, havent intentat fins un procés per arribar a la vara de les mans.

A. C. S. el benemèrit català i rebí els seus el nostre condol.

Les Idees i les Imatges

LA VEU SOMIADA DE SARAH BERNHARDT

L'atzar, i, més encara, potser — reconeguem-ho, tot fent-nos-en retret — un cert esperit de contradicció — (el mateix que ens ha fet desconèixer, fins ara, la vista panoràmica de París, des de la Tour Eiffel o l'espectacle fantàstic de les Caves d'Ardà, a Mallorca) — no ens permeté d'apropar-nos a les escenes on triomfava la il·lustre actriu francesa, suava traspassada.

No l'hem poguda admirar ni aplaudir mai en «La dame aux Camélias», ni en «L'Aiglon» — els seus dos èxits més tòpics i esbombats.

No coneixiem, doncs, ni la persona, ni el gest, ni la color dels ulls de Sarah Bernhardt.

Per un rar fenomen de telepatia acústica diríem, però, que la seva veu no ens era desconeguda.

No l'havíem oïda mai, per tant, ni damunt l'escena, ni — (horror dels horrors!) — a través de cap disc de gramòfon.

La veu de Sarah Bernhardt, tot simplement, l'havíem somiada.

Era una bella veu real i irreal, a l'ensiem.

Després de morta ens apar oï-la, encara, més harmònica, més insinuante, més suggeridora...

JOSEP MARIA JUNOY

AL DIA

Una institució salvada

Tot contemplant la nova instal·lació que a guisa d'assaig d'il·luminació de les vies públiques, ha inaugurat la Catalana de Gas i Electricitat al Portal de l'Angel, Plaça de Santa Anna, Plaça de Catalunya i carrer de Fontanella, pensava més en la vella entitat industrial barcelonina que en la nova instal·lació; i admirava més la fortitud d'aquella que l'esplèndida il·luminació que escampaven els elegants aparells que sostenen les bombetes incandescentes que s'inflamen sota la força del gas a alta pressió per un sistema novell que representa una altra victòria del gas sobre l'electricitat. Tal admirariem una nau que passés un fort temporal en veure-la, pel valor i l'optimisme de l'intelligent capità, arribar a les aigües tranquil·les del port de salvament.

La Catalana de Gas i Electricitat, és quelcom de saba barcelonina, quelcom consubstancial amb la nostra ciutat. Fa vuitanta anys — des de 1843 — que treballa, vuitanta anys que lluita, aconseguint mantenir-se sempre victoriosa sobre totes les negatats que la ciència aplica a la il·luminació de les urbs. L'orgull d'ésser la primera que instal·la a Espanya aquest servei públic, l'ha obligada a estudiar arduament per a vencer totes les dificultats, tots els obstacles que la ciència i els treballs econòmics han posat al seu camí.

Quan es perfeccionà la il·luminació elèctrica, que sembla va haver de vencer la del gas La Catalana, fundà la «Societat General de Forces Hidro-elèctriques», la primera que a Catalunya va dedicar-se a explotar els salts d'aigua per a la producció de força elèctrica, i va adquirir, als Pireneus catalans i aragonesos, després de llarg i d'atíngut estudi, els que li semblaren millors per al seu objecte. I és avui encara, a Europa, la que transporta la força a major distància del salt i l'única que treballa a l'alta tensió de 130.000 volts. Les seves instal·lacions i construccions, obtingueren en l'Exposició de Enginyeria de Madrid, en 1920, la més alta recompensa — medalla d'or — per vot unànime del Jurat.

Però, mentre es disposava a ésser la primera productora de força hidro-elèctrica, no deixava decaure la producció del gas, sino tot el contrari: renovava i perfeccionava la fabrica de Barcelona, de tal manera — poc anys abans de la guerra gran — que cridà l'atenció dels tècnics que s'apressaren a venir d'arreu del món

AL·LELUIA

HOM diu de l'àloe, vegetal sagrat de l'Orient, que, en florir, esclata, fent un tro i escampa a l'entorn gèrmens i perfum. Així mateix floreix el suprem misteri de la Resurrecció, entre commocions de terratrèmol i gran esclat de veus alleluants. No és etern el dol sobre la terra; que el vell profeta ja va dir que fins a la vespra duraria el plant, però que al matí la joia esclafiria. Heu's aquí les tenebres del Divendres Sant transmutades en aquella tendra i fresca llum matinal del dissabte — *quae lucet prima sabbati* — que guia, cap al sepulcre de l'hort, les santes Dones que, per embalsamar l'Ungit, compraren aromes... Heu's aquí pel rústec corriol, sota la llum encara incerta, Maria Magdalena que retorna a Jerusalem. Adreçem-li la vella pregunta del venerable himne eclesiàstic:

*Dic nobis, Maria:
Quid vidisti in via?*

— Pui tan de sobte en retornen, digueu-nos, o Maria, que veiéreu en la via? I Maria que respon, amb veu trepidant i cuitosa:

— El Sepulcre he vist del Crist vivent; i he vist la glòria del Ressuscitat. Els Angels he vist qui en donen testimoni; i he vist el Llençol buid i he vist les Benes esquinçades... — Amb els blancs núvols del matí pasqual, amb els blancs núvols que semblen banderes es confonen les grans ales dels Angels que semblen veles de lli. Car el matí pasqual és tot gemmat de rou, i angelicat i ocellívol.

Amb el Crist qui ressurgeix, ressuscita també la natura en poderosa consurrecció. Els vells poemes litúrgics, aquells poemes atents només als misteris de la vida interior, aquells poemes que foren els Orfeus i els Amfions dels pobles bàrbars de l'Europa, els Venanci Fortunat i els Adam de Sant Víctor, se n'adonaren d'aquest bell sincronisme:

*Resurgenti Christo
conresurgunt omnia.*

Tot el món segueix el Crist ressuscitat, en un anhel de cel i de volada. El Crist s'emporta la natura cap a Ell; i les herbes pugen cap a la flor, i els forments cap a l'espiga, i les aloses cap a la llum. L'abril duu la Pasqua o la Pasqua duu l'abril? Temps de pascor anomenà el nostre Ramon Lull a aquest bell temps de primavera en què la terra núbil somriu al cel i les aures són denses i aromals, com la llet de fresc mnyida.

Si el Divendres Sant endollà el món, la Pasqua l'enriola. La joia viva de les campanes bateja en l'aire del matí. Elles conjuren els núvols negres i les robes negres. La terra deixa les vellúries fosques i es vesteix de blanc. I, en tal dia (canta Manzoni) no hi ha mare, per pobrissona que sigui, que planyi vestir els seus petits amb la roba més festiva.

L'alegria pasqual no té d'ésser solament exterior; ella ha de portar al cor un ritme novell i una nova llum a l'ànima:

Alleluia, vianants.
Alleluia en nostres cants.
Alleluia, Catalans.
Alleluia!

LLORENÇ RIBER

a visitar-la, lloant-la en les millors Revistes d'Enginyeria d'Europa i d'Amèrica, per honra de la gran indústria catalana.

Però, en aquest moment, quan la fabrica model començava a donar el resultat i la força de l'«Essera» era conduïda a Barcelona i vora el Besòs, la gran central tèrmica que començava a alçar-se sobre els fonaments, esclatà la guerra europea i amb ella vingué l'encariment de tota la maquinària i, obretot, l'encariment del carbó i dels nòlits, en un 100, un 200, un 400 i un 500 per cent; l'encariment del diner, la restricció del crèdit, tots els fenòmens que a tantes indústries posaren en perill de mort. La Catalana passà moments de greus perills; era la nau en mig de la tempesta desfeta; però, el capità, no va espantar-se mai: confiava en ell i confiava en la força de la nau. Serà, tranquil, aparentment, almenys, rebutjà els oferiments d'auxili de l'estranger, s'oposà a deixar la nau, per a pendre les barques de salvament, i l'èxit ha coronat l'obra de la confiança i del caràcter, l'obra de la intel·ligència i de l'optimisme. Hauria pogut salvar-se lliurant-se a l'or estranger, però En Josep Mansan, el fort capità, va preferir correr el perill del temporal, amb forces pròpies, mantenir el criteri tradicional de la casa, d'indústria nacional, que llurava-se a la veracitat econòmica d'estrangers poderosos. El perill ha passat; la Catalana s'ha retrobat a si mateixa, s'ha salvat; i

en el moment de salvar-se dona a Barcelona un nou sistema de llum pública que ha estat l'admiració de tots els que l'han contemplat aquests dies. Els valors de la Catalana, que havien sofert fortes depressions, van conquerint còrtices afortunades.

I, així, prestigiosos elements de l'economia espanyola han vingut a posar-se al seu costat per fer més forta l'empresa: la Companyia ha comprat les mines de carbó que anys i anys ha vingut gastant, per a assegurar-se — al·lisonada per l'experiència — la primera matèria, i prepara altres milions i altres enfortiments, que a no trigar gaire, li faran traspassar els llocs preeminents dels bons temps de la seva llarga història.

La vella institució barcelonina, que és quelcom del geni i del seny de Catalunya, ha triomfat de tots els obstacles, de tots els perills: ha triomfat d'ella mateixa.

POL

El Centre de Reporters

Avui, diumenge, a les sis de la tarda, els reporters dels diaris locals i els corresponents informatius de diaris de fora, es reuniran al Foment del Treball Nacional, a fi de pendre coneixement dels treballs fets per la ponència designada en la reunió del diumenge últim, relatiu a la creació d'un Centre de Reporters.

Butlletí internacional

1 d'abril de 1923

A LA CAMBRA
DELS COMUNS

Molt interessant fou el nou debat mantingut dimecres a la Cambra dels Comuns sobre l'operació del Ruhr.

No parlà Mr. Lloyd George, però sí el que fou son secretari Sir Edward Grigg, qui pronunciava el seu primer discurs a la Cambra i aconseguí un veritable triomf personal. Sir Edward Grigg demostrà, en forma que no ha estat rectificadament a París, que l'ocupació de la conca del Ruhr crea una situació internacional completament nova, en desacord absolut amb les previsions del Tractat de Versalles. M. Poincaré ha reconegut el fracàs econòmic de l'operació. El desarmament d'Alemanya és un fet tan notori que un cos d'exèrcit pot ocupar sense resistència els seus centres industrials. França, doncs, no persegueix, amb l'aventura del Ruhr, ni el cobrament de les reparacions ni la garantia de la seva seguretat, almenys segons havia tothom entès fins ara aquesta seguretat. Cal que el govern anglès, davant aquests fets nous, revisi la situació internacional, es posi d'acord amb les colònies autònomes i fixi dintre breus setmanes la posició de l'Imperi Britànic.

Les paraules i els raonaments de Sir Edward Grigg produïren a la Cambra una impressió indubtable. Tots els oradors que parlaren després s'hi referiren i s'hi adheriren.

Sir Laming Worthington Evans demanà la publicació de tots els documents diplomàtics per tal que restés ben clar que Anglaterra havia secundat sempre totes les proposicions de França que tenien un aspecte pràctic.

Mr. Asquith coincidí amb els oradors anteriors en creure que França actua ara al marge del Tractat de Versalles i en demanar la publicació de tots els documents diplomàtics relatius a les conferències interaliades. A més a més, cridà l'atenció del govern i de la Cambra envers les darreres declaracions del Ministre d'Estat germànic, proposant que l'afer de les reparacions sigui resolt per una comissió internacional.

Mr. Ramsay Mac Donald, en nom dels treballistes, insistí en els punts de vista dels oradors precedents i demanà que el govern britànic fixi clarament la seva posició.

Cal remarcar aquesta unanimitat fonamental de la Cambra dels Comuns. Coincidiren en judicar el fons de la qüestió un liberal nacional com Sir Edward Grigg, ex-secretari de Mr. Lloyd George, un conservador com Sir Laming Worthington Evans, el cap dels liberals independents Mr. Asquith i el treballista Mr. Ramsay Mac Donald.

Contestà els oradors, que representaven, doncs, tots els sectors de la Cambra, el Ministre de Finances, Sir Stanley Baldwin, per malaltia de Mr. Bonar Law.

Les paraules del Ministre de Finances foren molt prudentes. Declarà que el govern mantenia estret contacte amb les colònies autònomes. Considerà exagerades algunes afirmacions de Mr. Ramsay Mac Donald. Defensà la política del govern com l'única possible fins ara. I, sense comprometre's gaire, insinuà, però, la possibilitat d'una intervenció no llunyan.

A cada debat de la Cambra dels Comuns sobre l'operació del Ruhr s'ha anat concretant l'opinió favorable a una política més activa del govern de Londres. Aquest darrer debat ha reunit en un sol pensament tots els sectors de la Cambra. Com que el govern d'Anglaterra és un govern d'opinió, i la Cambra dels Comuns reflexa fidelment l'opinió del país, no cal ésser dotat del do profètic per a veure que l'actual passivitat del gabinet britànic no durarà gaire.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Municipi

CONTRACTA DE CONSTRUCCIO

DE VORERES

Al despatxat de l'Alcalde ha estat signada l'escriptura d'adjudicació de la contracta per a la col·locació de voreres als carrers de Llacuna, Pujades i altres, a favor del Foment d'Obres i Construccions, per la quantitat de 69.550/75 pessetes.

Així mateix fou signada la de carta de pagament d'un milió de pessetes, preu ajustat de la compra per l'Ajuntament de la Casa de Convalescència.

Totes dues foren autoritzades pel notari don Ramon Forn.

ELS TÍTOLS DEFINITIVS

DE L'EMPRESA DE L'EXPOSICIO

Dimarts vinent, de deu a una, seran lliurats, a la Depositaria municipal, els títols definitius del Deute municipal d'aquesta ciutat, de l'emissió primer de juliol de 1922 (Exposició de Barcelona de 1925), corresponents a les factures de canvi núm. 602 a 641, ambdós inclusiu.

URBANITZACIO

DE LA RIERA DE VALLCARCA

A la Tinència d'Alcalde del Districte VIII es reuniren els propietaris de la riera de Vallcarca, tros comprès entre la Travessera de Dalt i el carrer de Velázquez, convocats expressament pel tinent d'alcalde senyor Nonell i pel regidor del dit districte don Francesc Tusquets, a l'objecte de tractar de la urbanització de la riera, convertint-la en carrer. Els propietaris convocats presten en principi llur conformitat a la realització de la dita millora, i s'acordà celebrar altres reunions per arribar a un complet acord.

EIXAMPLAMENT

DEL CARRER DE SALMERON

També es reuniren a la mateixa Tinència els propietaris de les cases números impara del carrer de Salmeron, entre la Rambla de Prat i la Plaça de Trilla, per a tractar de l'eixamplament del dit carrer, tan necessari en aquell trajecte, havent-se acordat nomenar una comissió de propietaris

perquè gestioni prop de la Comissió municipal corresponent i del tècnic la fixació definitiva de la línia d'Eixampla del dit tros de carrer.

CRIDA DE MINONS

Ignorant-se on són els minyons Pius Bardají Castellón, Salvador Guerrero Garcia, Lluís Ruarre Casadebau i Joan Casano Vas, se'ls cita per la Secció de reclutament del Districte II perquè dimarts vinent, a les nou del matí, compareguin davant la Comissió Mixta de reclutament (carrer de Sant Sever — Palau de la Diputació) per a llur reconeixement, fent-los avinent que, si no ho fan, poden esdevenir-los perjudicats.

VISITA

Ha visitat a l'alcalde l'enginyer don Albert Mason, el qual ha vingut a Barcelona per a estudiar els importants projectes d'obres i construccions, tant de l'Estat com dels grans municipis espanyols, especialment el d'aquesta capital.

UNA CARTA D'EN MAYNÈS

L'alcalde ha rebut una afectuosa carta del primer tinent d'alcalde senyor Maynès encarregant-li de fer extensiva la seva salutació als altres companys del Consistori.

CONCERT DE LA BANDA MUNICIPAL

La Banda municipal donarà un concert a la Plaça del Rei demà, diumenge de Pasqua, a un quart de dotze del matí, sota el següent programa:

Primera part. — I. «La Arlesienne», primera i segona suites, Bizet.
Segona part. — I. «Entrada dels Déus al Walhall», agner; II. «La Walkyria», selecció, Wagner; III. «Juny», sardana, Garreta; IV. «Els Mestres Cantors», obertura, Wagner.

No s'executarà cap obra fora de programa.

L'ENLLOSTAT DE LES VORERES

La Comissió d'Eixampla ha acordat proposar a l'Ajuntament que es modifiquin les bases aprovades pel Consistori per a l'eixampla, fixant en 7 pessetes per metre quadrat a la reconstrucció de voreres a l'Eixampla el tipus de subvenció, i el de 12 pessetes metre quadrat el límit màxim per abonament de la pedra existent a les voreres que es reconstrueixin.

Dietari històric

1 abril de 1627

ELS CONSELLERS ASSISTEIXEN A
LES FUNCIONS RELIGIOSES DEL
DIJOU SANT

Com en el present any, esdevingué aquell, per aquests dies, la Setmana Santa. El vell Dietari de la ciutat, convertit en els temps de la decadència, en llibre de Cerimonial, ens descriu com se celebrava la diada dels consellers, costum que es potria sempre reproduir igualment, amb la sola diferència de les qüestions «d'etiqueta» que a cada moment es suscitaven.

El fet que recordem no en porta cap. A les nou del matí, anaren a la Catedral on l'ofici que digué el bisbe de Barcelona. Donada la comunió dels canonges, pàvordes beneficiats de la Seu, la reberen també els consellers, prohoms i veguers. Malalt un magistrat, dos prohoms els acompanyaren per a portar els sis bordons del talem, seguint fins a dalt del monument a deixar el sagrari; era l'element de la Catedral mateixa i no el de la ciutat que servia per a la processó de Corpus. Desfilaren fent acatament a la caixa o urna dels consellers i prohoms.

En els Dies Sants, no era costum acompanyar el bisbe fins a la porta, com tampoc el virrei rebia més homenatge que l'acompanyar-lo en sortir o entrar.

A la tarda els consellers es reuniren a la Casa de la Ciutat, vestint les gramalles de dol de raïssa negra, i amb els veguers al davant, també en dolats i acompanyament d'oficials municipals, tornaren a la Seu, presentant la processó, oint els fassos i després visitaren els monuments de les altres esglésies. Una curia oració feta al costat de l'epistola, i sense fer més cortesia que al Sagrament, era l'acte obligat d'aquesta cerimònia civico-religiosa.

En les funcions del Dijous i Dissabte Sant i diumenge de Pasqua, es feia cosa semblant, sonant en el darrer dia la música al davant de la comitiva, com a senyal d'alegria i tancament de la trista commemoració.

ESPIGOLAIRE

Les coaccions electorals
de Cervera

INDIGNACIO AL DISTRICTE

El governador civil de Lleida ha suspès l'alcalde d'Aranyó, el ferm nacionalista, acabat propietari i fabricant en Jaume Recasens.

En Recasens feia més de vint anys que exercia l'alcaldia a satisfacció de tot el poble i sense oposició. L'haver apoïat la candidatura d'En Mateu i Ferrer ha estat la causa única de la seva destitució.

El poble ha considerat semblant atipell com una ofensa personal inferida a cada un dels veïns i es proposa testimoniar a l'alcalde vengut la seva adhesió en un acte públic de resonància al qual es farà extensiu als altres alcaldes i regidors del partit de Cervera que ha suspès el ponç lleidatà.

Per aquest acte es requerirà la presència del senador i futur diputat del districte En Josep Mateu i Ferrer per tal de solidaritzar-se amb ell i manifestar-li l'agraïment profund que li serveix els pobles de la Ribera del Sió per haver aconseguit quan fou diputat per Cervera la construcció de la carretera que els llura de la incomunicació en que es trobaven des de tants anys. Hi seran invitats també altres personalitats.

Les suspensions practicades són penyores de la victòria que obtindrà el candidat nacionalista. Mai es recorda en aquesta terra atropells despotas com els efectuats. La família dels Alonso Martínez que durant trenta anys representà el districte mai per a guanyar havia apel·lat a procediments semblants i el canvi de mitjans s'interpreta en el sentit de que lluny el torn pacífic de conservadors i liberals es veu la derrota al damunt.

Els nacionalistes davant aquesta propaganda que els fa l'Alonso Martínez estan d'enhorabona. L'Agrupació Nacionalista de la Segarra ha acordat publicar un periòdic portaveu de l'ideal patriòtic. Els que vulguin rebre el periòdic poden demanar-lo a l'Agrupació, plaça de Lluís Sanpere, Cervera.

Malhumors de la primavera

A cada punta de branquilló dels castanyers d'Indies hi ha sos pesos dos o tres accents circumflexos, d'un verd profund: és una pedantesca manera de fullar. El llorer és ple de flors enfloradament grogues. Els jardins i els passeigs us mostren tot de terrenyines rosses i grises, còmicament desproporcionades a les branques gruixudes, que hom decapità en son temps. Tota la branca caldrà cobrir amb aquell minso puntillisme lluent? Es com si volguéssiu rentar un hipopòtam amb un irrigador de boudoir.

La primavera no té la serenor clàssica, com el setembre, ni la serenor sornaguera, com l'estiu de Sant Martí. La primavera és un temps d'angúnia. Sentiu una estranya olor de pols, que us dóna indestructiblement somnolència i neguit. De vegades el cel és cobert d'un cortinatge gris, esclarissat al matí per la banda de llevant i a la tarda per la banda de ponent: de la banda esclarissada en ve una llum tota estranya, que us fa pensar en coses tristes: en si les flors seran totes per a escampar damunt les nenes que es moriran; en si la mar s'ha tornat violeta perquè el gran Pan és mort i les coses no recobraran mai més llurs encisos secrets; en si la dèria d'amar és una inútil mania inventada per un pianista típic. Altres vegades, el cel és tot resplendent, sense un cap de núvol: la llum, horridament crua, sembla que ens doni una garrotada al cap, prepara una neixor d'insectes, accelera les putrefaccions, ens fa pensar en coses lletges: així com en la llum ardent se'ns precisen les arrugues de les cares i els escrotonaments de les façanes, una llum espiritual, també crua, ens fa veure l'egoisme, la dissatisfacció i el tedi de la vida. Mai en tot l'any no us sentireu la boca tan amarga com en certs dies de primavera. En primavera, n'estic segur, va ésser escrit l'Eclesiastès. Hi ha quelcom de tràgic en l'associació de les fulles que surten i la polsaguera que fa torterols en el vent. En realitat, qui ens ha cuinat la primavera ha estat el març malèfic.

Sí que ho és la primavera, una tongada malsana. La joventut s'hi sent esllanguida, i els vells, més sovint que mai, fan bacaines. Una mica d'histeria llun en els ulls de les dones, i és el temps en el qual hi ha més ruptures entre cosines i amigues de col·legi. Els que llegeixen un llibre, de tant en tant es queden sense entendre res. D'altra banda, ara que comença d'esdevenir general el costum de tenir oberts balcons i finestres, us adonen que mai és tan difícil com en aquests dies d'aprendre de tocar el violí. Una xardor sòpita a les venes us fa obtusos; una irritació característica dels ulls, del nas, de la gorja causa dificultats creixents en el continu treball d'adaptació que caracteritza el matrimoni. La migranya fa invisibles moltes belles senyores i hi ha una copiosa quantitat de joves elegants amb un gra a la nuca.

Tanmateix, ningú no pot negar que la primavera tingui certs trucs que, per bé que extraordinàriament coneguts, fan el seu goig. És una cosa amable de veure en un jardí un arbre de l'amor tot florit, i reix gairebé sempre la combinació del rossinyol i la llum de lluna. Però per trobar la primavera realment exquisida, sense depressions ni neguits, jo sé el remei. Travessau el món en aquest temps, amb una passió al cor, això és, sense lleures, sense badoqueria, amb la passa accelerada i els ulls relativament girats de cara al vostre pensament interior. Cerqueu d'estar obsessiats per una ambició, o un amor, o un afany intel·lectual. Que la primavera domini només a la vostra vida els frisos i les vinyetes, no pas el text. Veure les fulles que broten, si ho preneu com un diversiu, en el moment que la vostra estimada parla amb una amiga, és una cosa magnífica. Adonar-vos del cel que és tot ell una pluja d'or en el moment que ja heu comptat el guany fins al primer milió, és una pura delícia. Trobar, en el moment que, acabat el vostre llibre, eixiu al carrer, tota la gent portant flors, us dóna als ulls una esgarripança d'alegria. Perquè la primavera és un temps de preparatius, només alegre per als enfeinats, que hi senten l'acompassament amb llur pròpia agitació, i que, veient-la un moment i d'esquitllentes, no es preocupen d'un examen crític com el que fa el desvaga: els acontenta de saber que la llum, o les fulles, o la pols, qualsevol cosa, es belluga. La gent activa són així.

Però la passió en el món és escassa. Els més sofrim cada any, com una passa inevitable, els malhumors de la primavera.

JOSEP CARNER

Per l'ensenyament català

En el darrer Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyament Català es varen acceptar els següents socis:

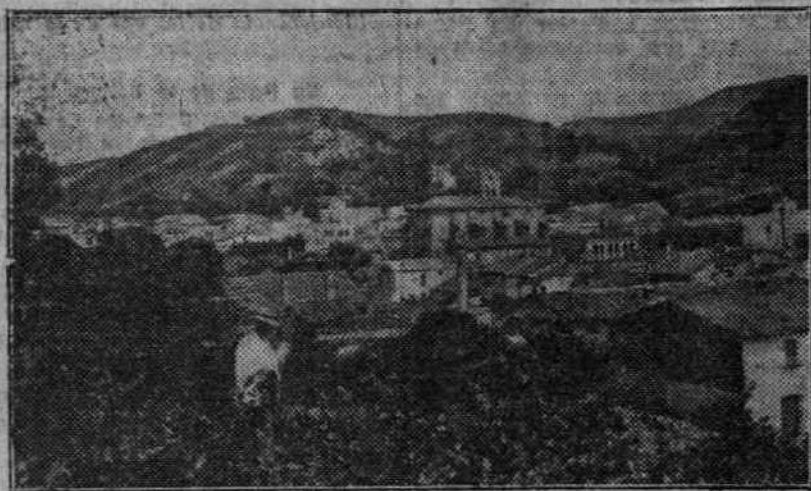
26 de Barcelona; 2 de Sant Andreu; 12 d'Amplós; 4 de Badalona; 1 d'Esplugas del Llobregat; 1 d'Hospitalet del Llobregat; 3 de Mora d'Ebre; 8 de Sabadell; 1 de Sant Andreu de Llavaneres; 33 de Sant Carles de la Ràpita; 2 de Sant Vicens dels Horts; 5 de Santa Coloma de Gramanet; 26 de Santa Cristina d'Aro (entre ells 24 infants); 11 de Terrassa; 2 de Tortosa; 1 de Vallès; 5 de Vendrell; 5 de Vich; 1 de Vilanova i Geltrú i 4 de Tarragona.

Havent-hi a Amposta nombre suficient de socis per a constituir la Comissió Delegada, s'acordà encarregar la seva constitució.

L'homenatge a En Millet

Amb motiu de l'homenatge a l'Orfeó Català i al seu mestre En Lluís Millet, que tindrà lloc avui, diumenge de Pasqua, a les onze del matí, per tal de commemorar la primera audició de la «Passió» de Bach, al Palau de la Música Catalana, la Junta Directiva de l'Orfeó Català hi convidà tots els senyors socis, havent de presentar únicament per a l'entrada al Palau el corresponent títol de soci.

Viles de Catalunya: ARENYS D'AMUNT

Una vista de la vila d'Arenys d'Amunt

Sant Martí d'Arenys d'Amunt

Es un dels pobles més ramosos de la Costa Catalana. Apar tot ell una poètica font. El poble té el seu caràcter propi. Qui no el coneixgui a fons hi trobarà la salabror marina.

Té bells i agradables paisatges. Per això en els temps de calor s'hi reuneixen bon estol d'estiuers.

Comunica amb paratges encisadors com Corredó, Olsinelles, Dones d'Algua, etc., etc.

Té Ajuntament propi (que no destituirà pas el Govern), però ben caquista. Tot ell fruit de poc desvetllament patriòtic o de la deixadesa dels veïns que no tenen prou present que les necessitats de la pàtria s'han de preferir a les amistats i afectes als que manen.

Entre les produccions d'aquest poble que més sobresurten hi ha les hortaliesses i vins.

Les blonde són un bell ornat a ses damiselles i ensem donen renom a la vila, perquè són molt apreciades arreu de Catalunya i fora de Catalunya.

Per Sant Martí celebra sa festa major, la qual resulta molt llorda, si no plou.

Té una església molt bonica. Llamenta que el sentiment litúrgic no hi sia gaire arrelat.

El primer aspecte d'Arenys d'Amunt en general és sever. Té el caire d'un poblet ple d'enyorança. Conegut el poble i els seus bonics voltants, resulta un poble agradable i pintoresc, i el que hi viu unes quantes setmanes se'n recorda sempre com d'una recomada de terra deliciosa on la vida s'escorre suau.

Per això, el que hi va una vegada, hi torna tan sovint com pot. — X. C.

ELOGI

El bon amic em demana unes ratlles parlant-vos d'Arenys d'Amunt. I heu aquí que jo em trobo amb tres defectes per a fer-vos l'elogi del xamós poble de la Costa.

Que no sé poeta per a dir-vos amb bell ritme la cançó que en les mans de les donzelles fan els boixets, quan elles, tot fent randa, us canten cançons plenes d'enyor. Jo no puc dir-vos, rimant, la cançó de la noia qui, amb cara amarrada de sol, cada matí, bon matí, baixa per la florida riera, portant a cada mà un paneró de daurat fruit. Jo no puc dir-vos l'enyor que porta el cant d'aquella donzella, fresca i riallera, de gaites de préssec ple de suc.

Que no sé pintor per a posar-vos damunt l'alba tela, amb vius colors, un poblet tot amarat de llum, una església plena d'antigor que a dintre, com bell tresor, guarda un vell i tradicional altar de Sant Antoni.

Jo no puc fer-vos vivent amb les colors aquelles bosquies i rierals d'encisadora frondor.

I no puc fer-vos una pintura d'un poblet que, a l'hora baixa de tardor, apar la concentració de dolça melangia. I no sé un bon pulsador del celestial violí — que si jo sabés — pujaria dalt d'un cim — de cara a la mar i prop les serres — i deixaria anar a l'aire unes notes plenes de sentiment, dictades per uns ulls encisadors i una cara gentilment hellènica. Ben segur que l'amiga sabria que és per ella aquell meu cant i s'hi uniria amb la seva dolça veu i aleshores el poble pujaria amb nosaltres al cim, oblidaria les enyorcades lluites, i en saber que aquell nostre cant és cançó de Pau i Amor, es meravellaria de la força de l'Amor, es donarien les mans i fora tornat un sol esperit tot aquell poble: Fe, Pàtria i Amor!

Heu aquí, bons amics, com, tot fent la meua excusa — encara que barroer — em trobo amb l'elogi fet. Prengueu-ne la bona voluntat.

JOSEP DE LLIGABOSCH

El Casal Català

Es una entitat que bé mereix el nostre comentari. L'energia i bona orientació a la vida, han eixit d'aquest Casal, en el poble d'Arenys d'Amunt. L'eix del Casal, que són En Joan Parera, senyors Bassó-Rosell, etcètera, l'ha orientat bé i sos treballs han fet verament obres gegantines per aquest poblet, ensems que l'agrupació, sentint-se ben nostra, ha treballat molt per Catalunya i pel bé moral i material d'Arenys.

El secretari, En Jaume Parera, home d'un temperament energic i d'una activitat envejable, volgut amic nostre, ha deixat caure moltes gotes de suor damunt la taula del Casal Català. Ha treballat i treballa com cap altre i ha fet una obra pràctica.

Arenys d'Amunt, amb el temps, ha de capacitar-se que en cap altre lloc veurà satisfetes ses ansies de benestar com en el Casal Català, i en l'ambient que allí es respira. — X. C.

Una excel·lent indústria d'Arenys d'Amunt

L'Anís del Tigre de la fàbrica d'anisats i licors d'Enric Lladó

carrer de l'Olivera, núm. 19

Hi ha pobles que produeixen moltes coses i, no obstant, resten poc coneguts en el país del qual formen part.

Les seves indústries i produccions prenen un aire de mediocritat que els deixa fer la viu-viu però no els dona el renom necessari perquè el poble en surti beneficiat amb els diners que hi afueixen per la canal d'aquelles indústries i produccions.

En canvi, n'hi ha d'altres que tenen la sort de produir un objecte i ja en tenen prou per adquirir renom.

Generalment, aquest fruit o producte és una cosa modesta però simpàtica que sap guanyar-se l'afecte, primer de la població, després de la comarca, i finalment de tot el país.

Això ha succeït amb els productes de la fàbrica de don Enric Lladó, d'Arenys d'Amunt, especialment amb els licors característics, com són l'Anís del Tigre, l'Estomacal Lladó, el Gran Licor «C», etc.

Aquesta casa fou fundada 50 anys enrera, i primer dugué el nom de P. Joan Lladó. Després es digué de «Lladó Germans», i finalment d'Enric Lladó.

La seva gran etapa d'adesevolament correspon als temps darrers, des que portà el nom d'Enric Lladó.

En l'exquisidessa dels productes i en l'extensió dels negocis es coneix

Rial del «Mas Ribes» (barri de Subirans)

que a la fàbrica hi ha una mà energica i un bon instint comercial que sap elaborar bé i vendre molt.

Això ha quedat acreditat a totes les Exposicions i Concursos als quals han concorregut els productes de la casa Lladó.

L'any 1888 va debutar-se, com tothom sap, l'Exposició Universal de Barcelona, originant-se en la nostra terra un esdeveniment que va determinar la glorificació de Barcelona i l'engrandiment de Catalunya.

Il·lavors varen ésser agilitats els treballs i productes de la nostra terra que van presentar-se en competència, sabent el moment decisiu que era l'Exposició.

Els productes Lladó varen guanyar-hi Medalla de Plata, evidenciant-se l'encert de l'elaboració i l'exquisidessa de les begudes.

A l'Exposició Universal de París de 1889 ja havien guanyat una altra Medalla de Plata en competència amb articles similars de tot arreu.

L'any 1900 va celebrar-se a París l'Exposició Universal Internacional i la casa Lladó va enviar-hi els seus licors i begudes. També va guanyar

Medalla de Plata, com havia estat premiada i distingida en tots els Concursos que s'havia presentat.

Don Enric Lladó ha aconseguit, des que la raó social de la casa gira amb el seu nom, que augmentés en gran manera l'extensió de les vendes i creixés el renom dels productes.

Així ha fet que el seu «Anís del Tigre» fos una beguda popular, puix arreu va el seu cartell fíels seves ampelles.

Així mateix l'Estomacal Lladó és molt apreciat per les seves excel·lents condicions digestives i sanitaris.

El mateix podríem dir del «Gran Licor C».

Per aconseguir aquests resultats la fàbrica i després del senyor Lladó ocupen locals ben espaiosos i acondicionats al carrer de l'Olivera, número 19, on treballa nombros personal sota la intel·ligent direcció del propietari.

Així ha aconseguit el seu èxit aquesta casa que tant de renom ha donat a l'avila d'Arenys d'Amunt.

El C. B.

Tenda de queviures

Ramon Maresma

Dipòsit a l'engròs d'olis i sabons de les més acreditades marques. :: Arenys d'Amunt

Noves Junes

La Mancomunitat de Fabricants de Teixits de Cotó i les seves mesclures, celebrà sessió de Junta general ordinària el dia 27 del corrent, a la sala d'actes del Foment del Treball Nacional.

S'aprovaren per unanimitat la Memòria i l'Estat de Comptes corresponents a l'últim exercici i així mateix el pressupost per a l'any actual.

Es procedí a l'elecció de càrrecs per a la Junta Directiva, quedant aquesta constituïda en la forma següent:

En Salvi Iborra, president; N'Olga Godó, vice-president primer; N'Antoni Flores, vice-president segon; En Josep M. Bahima, secretari; En Joan Moya, vice-secretari primer; En

Josep Pardinas, vice-secretari segon; N'Antoni Guitart, comptador; i En Pere Solà Borés, tresorer.

L'Aplec Excursionista de Catalunya

Patrocinat per la Lliga de Societats Excursionistes de Catalunya i organitzat per la Societat de Ciències Naturals de Barcelona «Club Muntanyenc», l'Aplec Excursionista d'enguany tindrà lloc el dia 6 de maig a la Pobla de Claramunt.

El programa de la festa es farà públic oportunament i mentrestant poden dirigir-se les consultes convenients a les oficines d'organització (Princesa, 14), tots els dies feiners, de set a onze de la vetlla.

Dels Mossos d'Esquadra

Els del Prat de Llobregat, que venien practicant diligències amb motiu de la substracció d'una maleta que contenia roba i objectes d'or, i una cartera amb 375 pessetes, en bitllets del Banc d'Espanya, de valor en conjunt 600 pessetes, fet esdevingut en setembre últim, a la casa de pages «Joan del Carro», situada en aquell terme; detingueren en aquesta capital el subjecte que manifestà dir-se Climent Herranz Rosadó, de 28 anys, solter, jornalier, de Dueñas (Castelló de la Plana), i sense domicili, el qual, interrogat convenientment, es declarà autor del fet esmentat, essent els perjudicats Salvador Emmit i Josep Soler, que estaven es-

latjats en la dita casa, i en la que també hi estigué el detingut.

Els de Santa Coloma de Gramanet posaren a disposició del jutjat, el subjecte Josep Soborit Llorente, de 32 anys, cambrer, de València, i veí del dit poble, per haver pres d'una caixa del seu oncle la quantitat de 3670 pessetes i alguns vestits.

Els de Santa Maria de Corcó, posant a disposició del jutjat, als veïns Josep Aguilà Mateos, i els germans Josep i Joan Curó Frecha, els quals, en baralla a la via pública, resultaren tots tres amb ferides al cap, de cop; de pedra.

Els de Sant Quintí de Mediona han detingut el captaire Isidre Capdevila Alonso, el qual, havent begut maseca, va promoure un fort escàndol a la via pública, insultant els transeünts.

Els de Tordera denunciaren al jutjat municipal, un subjecte, per danys a

la propietat.

Els de Tordera agafaren el subjecte Miquel Pagès Oller, que era reclamat en causa per estafa.

Els del Prat de Llobregat posaren a disposició del jutjat municipal, el subjecte Francesc Moreso Curto, el qual nega una quantitat que devia al seu conveí Josep Cid Romeu, i en anar aquest a demanar-la, l'agredí, causant-li algunes contusions a la cara.

Els de Sant Quintí de Mediona han denunciat un subjecte per danys a la propietat.

Els de Borredà detingueren a la veïna Josefa Bota Perarnau, per haver robat 150 pessetes de la casa de pages «La Riera», propietat de don Josep Riera Eras.

Visita a Versailles

A Verdun

(PER TELEGRAF)

La nova companyia de Novetats

na i Girbal han pintat un artistic deco
rat.

ATLETISME

Campió de Iugoeslavia

vida, en el nou edifici

En tota la nit no oïregué cap incident a la ciutat.

Societat Anònima Monegal

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

La marina mercant a Itàlia

Les orientacions proteccionistes del feixisme

V

Abans d'entrar en l'anàlisi de la solució que ha obtingut el Govern feixista el problema de les construccions navals, ressenyarem encara el Congrés dels enginyers navals i mecànics que se celebra a Gènova a finals de desembre de l'any passat.

El problema de les drassanes hi fou àmpliament discutit, trobant-se enfront les tesis proteccionista i llibre-canvista. Triomfà, però, el criteri proteccionista, encara que l'ordre del dia votada significava una transacció per als llibre-canvistes, tota vegada que proclamava la introducció en franquícia dels materials necessaris a la construcció.

El Congrés va pendre els següents acords: Primer. Que sigui acordada la introducció en franquícia dels materials necessaris per a la construcció, l'armament i les reparacions dels vaixells.

Segon. Que per a fer possible a les drassanes la resistència contra la crisi de coordinació, les compensacions de construcció assenyalades en la llei vigent fins el 1926 siguin modificades adequadament per a compensar les actuals raons d'inferioritat de les nostres drassanes en relació a les estrangeres.

Tercer. Que l'Estat s'abstingui d'ordenacions directes de vaixells mercants i deixi lliure curs al procés de selecció natural de les drassanes.

Com es veu, aquests acords coincideixen molt amb els de la Cambra de Comerç de Gènova, marcant una vegada més el criteri contrari a la protecció duanera dels materials com havia regit fins ara, així com la selecció de les drassanes proposada en el projecte De Vito com a condició perquè l'Estat els concedís subvenció. Finalment el tercer acord és una confirmació de l'estadisme, puix va contra el fet que el Govern encomanés determinats vaixells, deixant-ho a la lliure voluntat dels armadors.

Es evident que el Govern feixista, abans de pendre una decisió, va tenir en compte les opinions de la Confederació de la Indústria, de la Cambra de Comerç de Gènova i del Congrés dels enginyers, encara que no arribà tan lluny com aquests organismes havien demanat.

La nota oficial del Consell de ministres celebrat a darrers de gener passat, deia que a proposta del senyor Ciano, comissari per la marina mercant, el Consell havia aprovat les noves mesures per a les construccions navals, les quals regiran fins l'any 1926. «Les normes que seran donades — afegia el comunicat — no podrien prescindir de la situació de la indústria italiana, tal com apareix avui en el quadre general de la natural coordinació ja obtinguda en part en les més progressives i ben

organitzades drassanes d'Europa. Superats els criteris d'excepció que inspiraren la legislació bèl·lica i post bèl·lica i que obligaren l'Estat a contribucions extraordinàries que avui no tindrien justificació i tampoc serien consentides, donades les condicions del pressupost, pertocaria limitar-se a secundar el gradual retorn de la indústria naval a les seves condicions naturals, sense perdre de vista els supremes interessos del país.

D'un examen de la situació actual de les drassanes d'Itàlia es dedueix fàcilment que un ulterior decandiment d'aquelles portaria greus danys a la nació. Tancaades avui les drassanes encara no ultimades i que difícilment podrien sostenir la concurrència de les més experimentades, reduït en aquestes el personal al nucli indispensable que forma el quadre de la massa treballadora i que cap drassana acomiada sinó en casos extrems, qualsevol ulterior tancament o llicenciament trencaria irremediablement el crèdit adquirit en les construccions navals i impediria lliur ressorgiment quan se'n presentés la conveniència o la necessitat. I això no pot menyspreuar-se quan es té present tot el dany econòmic que ha causat a la nació i a l'erari el tenir una indústria nacional inferior a les necessitats.

Per altra part, si en les millors drassanes d'Europa s'ha obtingut l'equilibri entre el cost de construcció dels vaixells i la valor d'aquests al mercat, és forçós admetre que això no pot esdevenir-se, almenys per uns anys, a les drassanes italianes, les quals es troben gravades, ultra l'import d'introducció, del major cost del material per les despeses inherents al transport i per a compensar tal condició d'inferioritat es feia necessari conservar el principi, ja consagrat en la llei de 1911, de la compensació de construcció.

Tals compensacions no podien ésser establertes lògicament en la mateixa mesura de la llei esmentada, sinó que havien d'ésser variades, sigui en funció de la depreciació de la moneda, sigui en relació als altres coeficients dels quals depèn el cost de construcció del vaixell en les menors drassanes italianes en front del preu del mercat mundial. No s'ha cregut pertinent accedir a establir diferències en les compensacions entre vaixells de càrrega i vaixells mixtos o de passatgers, perquè, mentre és innegable que sobre aquests darrers, per la major ma d'obra, pels materials més costosos, i per l'acabament artístic que requereixen, el desequilibri entre el cost de construcció i el preu de venda ve a ésser atenuat, la unitat de compensació establerta a base del pes brut i a la força en cavalls, ve a protegir

equitativament la construcció dels vaixells de qualitat en relació als de càrrega.

S'ha cercat, en conjunt, actuar en el just mitjà que permeti deixar lliure joc a les forces econòmiques naturals que millor que qualsevol intervenció governativa ajudi a donar a les drassanes, a l'armament i a la flota mercant l'ordre convenient. I no podent desinteressar-se l'Estat de les relacions existents entre la metallúrgia i la indústria de les construccions navals, ha semblat oportú, en consideració de les no estabilitzades condicions de la indústria metallúrgica, determinar una compensació pel material nacional emprat en la indústria naval, variable amb el canvi de les condicions de la indústria metallúrgica i encaminat a sostenir, junt amb la franquícia concedida als productes de la primera elaboració, la concurrència del material metallúrgic nacional amb el de l'estranger, deixant al mateix temps la llibertat d'introduir-lo en franquícia.

Aquest sistema, més elàstic i més liberal que l'adoptat en la llei de 1911, evita que una mesura presa per assegurar a la nació elements fonamentals a la seva independència, pugui convertir-se en un lucre excessiu per part de la indústria metallúrgica.

Altament s'ha cregut convenient restablir amb els canvis oportuns en relació a la depreciació de la moneda, la compensació per les reparacions ja establerta en la llei de 1911. Tal compensació té prouament el caràcter de compensació duanera el propòsit de evitar que puguin fer-se a l'estranger reparacions més ventajoses, o de portar un petit al·lucament a les crítiques condicions de l'exercici de la navegació en l'actual règim dels nòbits. I també amb aquest darrer propòsit s'han concedit als vaixells de nova construcció exoneració tributària anàloga a l'abans acordada amb altres projectes, preveient ésser necessari un encarrilament vers la normalitat.

Per a encoratjar finalment la renovació de la flota i la demolició dels vaixells vells i d'escàs rendiment que fan nosa als ports, s'han previst com-

pensacions per demolició, però solament quan el tonellatge demòlt sigui substituït, en un període de temps donat, per nous vaixells construïts a les drassanes nacionals.

Podrà objectar-se que les reformes acomplertes no seran prou per a estimular la sort de les nostres drassanes, quan continua mancant ço que és més necessari: els mitjans financers. Convençut d'això el Govern, el senyor Ciano està treballant en aquest sentit i tenim raons per creure que està en bon camí l'estudi de la reforma del crèdit naval, mesura que vindrà a beneficiar l'objecte del decret aprovat pel Consell de ministres.

El projecte per a les construccions navals presentat pel ministre anterior importava per a l'Estat una despesa de 325 milions, mentre que el suau aprovat grava el pressupost per una despesa efectiva global de 156 milions de liras, dividida en els exercicis de 1922-23 al 1925-26, amb una economia de 169 milions.

Moviment del port el dia 31

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor alemany «Palermo», de Bremen, amb càrrega general.
Fulbot espanyol «Pedro Comptes», d'Alcàdia, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Jaume d'Urgell», de Gènova, amb càrrega general i 3 passatgers.
Vapor espanyol «Mallorca», de Palma, amb càrrega general i 21 passatgers.
Llagut espanyol «Ànima Martiner», de Castelló, amb garrofes.
Berganti goleta itàlia «Fratelli Scialabrin», de Catània, amb sofre.
Llagut espanyol «Dor amigues Alfagues», de Sant Carles, amb sal.
Remolcador espanyol «Formentera», de València, amb el seu equip.
Goleta espanyola «Rosendo Macia», de València, amb transit.
Balandra espanyola «Murillo», de Castelló, amb garrofes.
Vapor itàlia «Tomasso di Savoia», de Gènova, amb càrrega general.
Vapor itàlia «Sant Agostino», de Catània i escales, amb càrrega general.

VAIXELLS DESPATXATS:

Veler itàlia «Addaura», en llast, cap a Porto Torre.
Veler itàlia «Catalogna», en llast, cap a Bona.
Vapor espanyol «Cirilo Amador», amb càrrega general, cap a Liverpool i València.
Vapor espanyol «Marqués de Campos», amb càrrega general, cap a Les Palmes i escales.
Vapor espanyol «Cullera», amb càrrega general, cap a Gandia i escales.
Vapor espanyol «A. Cola», amb càrrega general, cap a València.
Vapor espanyol «Canalejas», amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.
VAIXELLS SORTITS:
Vapor espanyol «J. J. Sisti», en llast, cap a Màlaga.
Vapor espanyol «Grao», en llast, cap a Màlaga.
Vapor espanyol «Nària», amb càrrega general, cap a Nova York i escales.
Vapor espanyol «Cabo San Vicente», amb càrrega general i transit, cap a Bilbao i escales.
Vapor alemany «Hochland», de transit, cap a Marsella.
Vapor americà «West Chetaco», de transit, cap a Alacant.
Vapor anglès «Maidy Towers», de transit, cap a Burriana.
Vapor espanyol «Mahón», amb càrrega general, cap a Mahó i escales.
Vapor espanyol «Ramón», amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol «Jativa», de transit, cap a Marsella.
Vapor noruec «Arle Jarle», amb càrrega general i transit, cap a Londres i escales.
Vapor alemany «Palermo», de transit, cap a Gènova.
Vapor itàlia «Bellona», amb càrrega general i transit, cap a Casablanca i València.
Vapor anglès «Cervantes», de transit, cap a Aguilas.
Vapor itàlia «Tomasso di Savoia», de transit, cap a Buenos Aires i escales.
Vapor espanyol «Mallorca», amb càrrega general, cap a Palma.

SITUACIÓ DELS VAPORS DE LA LÍNIA «PINILLOS». SEGONS INFORMES QUE ENS COMUNICA EL SEU AGENT EN AGURSTA PLACA.

Infanta Isabel, en port.
«Barcelona», arribà a Canaries el 28 de març procedent dels Estats Units, seguint viatge cap a la Península.
«Cádiz», sortí d'Alacant el 19 de març en viatge cap a les Antilles.
«Catalina», sortí de Cádiz el 28 de març en viatge cap al Rio de la Plata.
«Conde Wilfredo», en port.
«Balmes», a Buenos Aires.
Barcelona, 31 de març de 1923.

ELS VINS ESPANYOLS

A ALEMANYA I BELGICA

La Confederació Agrícola «Unió de Vinejadors de Catalunya» (Pelajo, 12), ha rebut trasllat d'una Relat Ordre dels ministres de Foment i Estat, interessant que es doni la major publicitat perquè arribi a coneixement de productors i exportadors de vi la notícia que les Duanes de Belgica consideren com de procedència alemanya tota mercaderia espanyola que hagi estat desembarcant, trasbordada o amagatzemada en port alemany, encara que porti coneixement directe i certificat d'origen visat pel respectiu consol belga. D'aquesta manera, els vins abonaran 90 francs per hectòlitre quan són de procedència alemanya, en lloc de 60 francs, de procedència espanyola.

Anuncis Oficials

EDITORIAL MUNTANOLA, S. A.

Els senyors possessors d'obligacions d'aquesta Societat podran passar a cobrar els cupons corresponents al segon trimestre de l'any corrent, a partir del dia 14 del propiinent mes.

Barcelona, 31 de març de 1923. — El director-gerent, Antoni Muntanola.

LA HISPANO-SUISA, Fàbrica d'automòbils, S. A.

En compliment al que prescriuen els Estatuts socials, es convoca als senyors accionistes a la Junta general ordinària que se celebrarà el dia 13 del corrent, a les quatre de la tarda, al domicili social, Carretera de Ribes, núm. 279.

Per a tenir dret d'assistència a la dita Junta, és precis disposar les accions en la forma que disposen els Estatuts.

Barcelona, primer d'abril de 1923. — El president, Damià Mateu.

Banca Tusquets, S. A.

CANVI - VALORS - COUPONS
Rambla del Centre, número 9

Banc de Catalunya

Barcelona

Central: Rambla d'Estudis, 4

Agències: N.º 1: Creu Coberta, 3.
N.º 2: Sant Andreu, 146
N.º 3: Salmerón, 111.

Valors - Cupons - Girs
Canvi - Banca

Apartat de Correus: 568
Direcció telefònica:
CATALONIBANK

Conferències

Amo nou de l'Exposició del Llibre Científic Francès, que tindrà lloc en aquesta ciutat del 15 d'abril al 6 de maig pròxim, es prepara una sèrie de conferències a càrrec de:

M. Dresch, rector de la Universitat de Tolosa, director de l'Oficina de les Universitats.

M. Petit-Dutaillis, sobre Història de l'Estat Mitjana.

M. Moreau, que donarà a l'Escola Industrial tres conferències sobre Química Orgànica.

M. G. Bertrand, quatre conferències sobre els infiniment petits.

M. Ch. Diehl, parlarà de la influència de l'art bizantí a Catalunya.

M. Bouche, desenrotllarà en quatre conferències idees novíssimes sobre l'aviació.

M. Prunier, crític musical, donarà tres conferències a l'Institut Francès i una al Palau de la Música Catalana.

M. Valéry Larbaud, dissertarà sobre la «Jeune Ecole Française».

Les dates d'aquestes conferències no estan encara assenyalades, però es publicaran amb l'anticipació deguda.

Espectacles

Gran Teatre del Liceu

Avui, nit, a un quart de deu. Segona de propietat i abonament. Debut dels celebrats artistes Marie Rozzane i Alfred Magnat amb l'òpera en tres actes, THAÏS. — Demà, tarda, MARIELLA. — Dimarts, LA WALKYRIA.

Principal Palace

Plaça del Teatre, 214 - Telèf. 473 i 5123 A

Compania de comèdies, de PERE ZORRILLA

Grans funcions per a avui, diumenge A LES QUATRE DE LA TARDA

Primer: La joguina còmica en dos actes, de Ricard González del Toro i Andreu de la Prada.

EL AMIGO CARVAJAL

Segon: La joguina còmica en dos actes, d'Enric Garcia Alvarez i Ferran Luque.

LA TRAGEDIA DE LAVIRA

O EL QUE NO COME LA OIRA

NIT, A LES DEU

Primer: L'entremès en prosa, de Melitó González.

DE PESOA

Segon: La comèdia en dos actes, de Marius Momi, traduïda per Josep Nogué i Masó.

EL ABOGADO DEFENSOR

Demà, diïluns, dues grans funcions tarda i nit

Teatre Català ROMBA

Telèfon 3300 A. — Avui, diumenge de Pasqua, a les tres de la tarda. Represa de la grandiosa obra d'En Folch i Torres.

BLAIET VAILET

Preps populars. A dos quarts de sis i nit. La magnífica obra d'En Juli Valliniana, estrenada ahir, amb gran èxit.

A LA COSTA BRAVA

Presentació i interpretació exquisides. La joguina, LA CASAMIENTERA, per la nena Cossolà. — Demà, diïluns, a les tres de la tarda. BLAIET VAILET. A dos quarts de sis i nit.

A LA COSTA BRAVA I PER NO ÉSSER TRETZE.

Es despatxa a Comptaduria.

Teatre Tivoli

Compania de sarsuela i opereta

PINEDO-BALLESTER

del Teatre de la Sarsuela, de Madrid.

VICTORIA PINEDO

Primera triple còmica

LLUIS BALLESTER

Primer actor i director

Mestres directors i concertadors:

SANTIAGO SABINO

I EUGENI R. VILCHES

Avui, diumenge de Pasqua. A tres quarts de quatre, tarda. Grandios programa.

I. ESTRENA A BARCELONA, de l'entremès de Josep Ramos Martín, música del mestre Jacint Guerrero.

MANOLITA LA PEQUE

per les senyores Mir i Lebrat, i el senyor Olaria.

II. La sarsuela en un acte, de Ramos Martín, música del mestre Guerrero.

LA ALSACIANA

per les senyores Rossy i González, i els senyors Olaria, Ballester, Aznar, Borl, Fernández, Soler, etc., i chor general.

III. La sarsuela en dos actes, dividits en quatre quadres, de SOROLLOS EXITI!

original de Josep Ramos Martín, música del mestre Jacint Guerrero.

LA MONTERIA

per les senyores Rossy, Pinedo, Mir,

Lebrat i els senyors Lloret, Ballester, Aznar, Gallego, Fernández, etc., i chor general. Parella de ball, JONTERO-FERNÁNDEZ. Decorat de Martínez Gari i Castells i Fernández. Riquíssima escenaria, propietat de la companyia. Amb assistència dels autors, i dirigint l'orquestra el mestre Guerrero.

Nit, a les deu. Els dos grans èxits de Ramos Martín i mestre Guerrero.

LA ALSACIANA

I

LA MONTERIA

pels mateixos intèrprets de la tarda.

Demà, diïluns, tarda. MANOLITA LA PEQUE, LA ALSACIANA I LA MONTERIA.

Nit, a les deu. LA ALSACIANA I LA MONTERIA.

Es despatxa a Comptaduria.

La setmana que ve, gran sorpresa.

Teatre de Novetats

Compania de sarsuela, sarsuela, operetes i revistes

Director d'escena:

LLUIS T. MAURENT

Mestres directors i concertadors:

JOSEP EZEITA, ANTONI CATALA I JOAN AULI

Avui, diumenge. Extraordinàries funcions. Tarda, a dos quarts de

atre. L'opereta en un acte i tres quadros.

EL DUO DE LA AFRICANA

sarsuela en un acte i tres quadros, LA NIRA DE LOS BESOS

novela revista Hispano-Mexicana, un acte i dos quadros, de gran

España alegre

per MARIA CONESA

Nit, a tres quarts de deu. El sàinet en un acte i tres quadros, LAS BRAVIAS

la revista en un acte i tres quadros,

España alegre

per MARIA CONESA

Demà, tarda, a dos quarts de qua-

re. LAS BRAVIAS, EL DUO DE LA AFRICANA i ESPAÑA ALEGRE, per

MARIA CONESA. Nit, a tres quarts

de deu. EL SANTO DE LA ISIDRA,

LA GATITA BLANCA, per MARIA

CONESA, i ESPAÑA ALEGRE, per

MARIA CONESA.

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, diumenge, tarda, a les qua-

re (Sessió única). Nit, a les deu.

REAPARICIO A BARCELONA de la

popular, extensa artista, RAQUEL ME-

LLER. Magnífics programes. Estrena

el formós film, LA VERITAT NUA,

interpretat per les grans estrelles de

la pantalla, Pina Menichelli i Elena

Makowska. Colossal quadre d'atracc-

ions. HANNI GARDEN, trapezistes;

WILLY PICARDY, jongleur; MAR-

ARIDA GRACIL, ballarina; RAM-

ER, el còmic més còmic de tots els

països, el rei de la broma; Reapari-

ció de la genial artista, RAQUEL

MELLER. — Demà, diumenge, FESTA

DE PASQUA. Tarda, a les quatre. Nit,

a les deu. La genial RAQUEL ME-

LLER.

TEATRE NOU

Companyia d'opereta i sarsuela de

FREDERIC CABALLE

Avui, diumenge, grandiosos car-

tells. Tarda, a dos quarts de quatre.

PULMONIA DOBLE, LA RUBIA DEL

FAR VEST, EL PAJARO AZUL. Nit,

a dos quarts de deu. PULMONIA DO-

BLE, LA RUBIA DEL FAR VEST, LA

ALSACIANA, LA CANCION DEL OL-

VIDO. — Demà, diumenge, tarda, a dos

quarts de quatre. POCA PENA, LA

RUBIA DEL FAR VEST, LA CARA

DEL MINISTRO, LOS CADETES DE

LA REINA. Nit, a dos quarts de deu.

LA RUBIA DEL FAR VEST, EL PA-

JARO AZUL. A totes les funcions, hi

pendrà part FREDERIC CABALLE.

TEATRE COMIC

Avui, diumenge, tarda, a les quatre,

nit, a tres quarts de deu. Estupend

programa, presentat per la gentil

ballarina, PILAR ALCAIDE; els ex-

centrics musicals, TONY, TONYTO

i ARTUR GRACE; l'aplaudida canço-

nista, ANGELETA GUERRA; la cèle-

bre atracció, FAMILIA BRIATORE, i

el amic ONOFROFF.

EL DO RA MELLER DO

RAQUEL MELLER

DO

Teatre Victòria

Directió: FERRAN VALLEJO i FRAN-

CESC VIDAL. Mestres: BLAY i CONTI

Avui, diumenge, primer d'abril. Pas-

qua de Resurrecció. Grandiosos cartells.

Tarda, a dos quarts de quatre. Pri-

mer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

Fixeu-vos en els interpretats.

Josefina Bugatto, Salut Rodríguez,

Martíde Tomamira, Lluís Moreno,

Marcet Rosal, Ignasi Comado, Josep

Aguariva, etc. Segon: la gran revista

EL PAIS DE LAS HADAS

Tota la companyia en escena.

Demà, diumenge, segon dia de Pas-

qua. Tarda, a dos quarts de quatre,

i nit, a tres quarts de deu.

Primer:

LA FIESTA DE SAN ANTON

Per Josefina Chaffer, Francesc Vidal,

etcètera. Segon:

LA DOGARESA

Per Josefina Bugatto, Lluís Moreno,

Enpar Martí, etc. Tercer:

LA PELUSA

O EL REGALO DE REYES

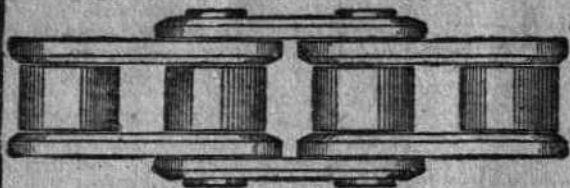
Per Salut Rodríguez, Ferran Valle-

jo, etc.

Nit, a tres quarts de deu. Reestrena

LA TEMPESTAD

GADENES «TITAN»

Per a TOTA MARCA d'Autocamions de QUALSEVOL TONELLATGE d'acer cromoniquel garantitzat
PELAYO, 16, ENTRESOL

IMPOTENCIA (DEBILIDAD SEXUAL)

poluciones nocturnas, espermatorrea (pèrdis seminal), cansancio mental, pèrda de memoria, dolor de cabeza, vèrtigos, fatiga corporal, histerismo y trastornos nerviosos de las mujeres y todas las manifestaciones de la Neurastenia o agotamiento nervioso, por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con las

Grageas potenciales del Dr. Soivré

Indicadas especialmente a los agotados en la juventud por toda clase de excesos (viejos sin años), y para conservar hasta la extrema vejez, sin violentar el organismo, el vigor sexual, propio de la edad.

Agente exclusivo: **Hijo de José Vidal y Ribas, S. en C.** Moneda, 21. Venta, 6 ptas. Segalà, Rambla Flores, 24. Farmacia Segalà, Princesa, 7, y principales farmacias.

Dispeses

Casa particular
habitació per a matrimoni o senyoreta. Muntaner, 130, tercer, primera.

Habitacions

per a família o matrimoni a tot estar. Preus módics. Josep A. Clavé, 7, pral.

Habitació

per a jove a tot estar. Bany. Nous, 1, primer, primera. tot cant Fernando.

Bailen, 31, tercer

Pensió, dos llits.

Llogo habitació

Rambla Catalunya, 46, segon.

Casa particular

cedeix habitació per a matrimoni o senyora amb o sense. Muntaner, 130, 3.er, 1.

Família de referències

ofereix pensió confortable a senyor. Diputació, 237, tercer, ascensor.

S'admetran

dcs obrers a tot estar. Carme, 10, 3.er, 1.

SENYOR

a tot estar es desitja. Raó Palla número 6, segon, primera.

Demandes

Aprenent

se necessita per a teixits i mercaderia amb bons informes, guanyant. Carme, 12, pral.

VACANTS

A l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6) hi ha vacants algunes places d'ajudant de criat, per a joves de 15 a 20 anys. Col·locació segura i de guany progressiu. Per a condicions i oferiments dirigir-se a l'Administració de la Societat, els dies feiners de deu a una, fins el 10 d'abril.

VIATJANT

per a Catalunya, a sou o comissió. Indispensables els coneixements de la clientela i del ram de mercaderia. Dirigir-se amb referències a Enric Bartoli. Carrer Vergara, 14, Barcelona.

Traspassos

Ocasíó pis

traspaso per allunyar-me, ben moblat, 85 ptas. lloguer, contracte a la mà, el dono a baix preu. Urgelx. Verdi, 81, 3.er, 2.

Traspasso pis

Rambla Flores, 9 habitacions, 40 duros mes. Raó: Comte Asalto, 54, tercer.

Lloguers

MOLLET

pisos per a llogar de 6 a 8 duros mes, alguna llum. Raó: Tapineria, 39, Barcelona.

Per a consultori

mèdic es desitja pis o mig pis centric a la zona compresa entre Ramblers, Paral·lel, Comte Asalto i carrer Carme. Escriure 3629, Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flores, 16 (anunci).

Pianos

de lloguer de diferents preus. Bruch n.º 78, entresol. C. BIEGER.

XALET

amoblat per a llogar a la VILA D'ARBUCIES carretera de Viladran. Hi ha safareix, quarto de bany, electricitat, jardí i aigua abundant. Preu convenient. Informes: Lauria, 108, primer, 1.º De 9 a 3 i de 7 a 9

Vendes

MEDICAMENTOS

químicos puros, específicos farmacéuticos i algiles minerales, es reben directament dels punts d'origen. Farmacia de Botta i Balta. Rambla de Catalunya, núm. 1, cantonada Ronda de la Universitat.

La Voz de su Amo

Vene gramofon d'aquesta celebrada marca amb 80 discos per 75 duros. Valladolid, 28, baixos, Sans.

Venc de ganga

panyos mostradors, mobles, calçats, forros per a calçats i la instal·lació de farmacia més artística de Barcelona. València, 302, farmacia.

Pianos i pianoles

nous i d'ocasió. Planeta, 41 Casa Camps.

A termini sense fiador

Robes de totes classes, del més senzill al més a Gran reserva. Raó: Plaça del Bonaventura, número, 2 (quiosc de brodat).

Mobles a termini

74, RONDA SANT ANTONI, 74 LA AFRICANA

Rösch
AUTOPIANOS y PIANOS
CONTADO, PLAZOS

A.BADIA
CALLE 5ª ANA, 6
BARCELONA

Compres

Cases Eixampla
Compro algunes. T. Torné, Plaça Prat Riba, 21. Tel. 6357 G.

Ofertes

Jove de 24 anys
instruït, bona presència, de gent, s'ofereix per a secretari particular o cosa analoga a família o senyora distingida. Bones referències. Escriure al número 3717, Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flores, 16 (anunci).

Dibuixant-Delineant

s'ofereix per hores. Raó: A. F. Sepúlveda, núm. 170, pral., 2.

XOFER

meccanic amb 15 anys de practica, que ara està a una línia d'automòbils, s'ofereix per a casa particular. Bones referències. Escriure a «LA VEU», 417.

Anuncis

Pou Artesià
es necessita construir-ne un. Oferiu preus a B. T. Constitució, 180, fundició (Sans).

Cassimir Negre de Traver

Corredor de finques
Ofereix bons negocis
Plaça Letamendi, 25, pral., 1.º
De dotze a una i de set a vuit.

Jove 27 anys

solter, lliure, bona conducta, 25.000 pessetes capital regent, negoci amb sou de 800 pessetes mensuals. Casaria amb senyoreta de caràcter agradable i posició. Escriure al núm. 360 l'«Empresa Helios». Rambla les Flores, 13, primer, primera.

Per a Comerç i Idiomes, Taquí-Meca, etc., estudi, senyor o senyoreta, en la

ACADEMIA COTS

Carrer Archs, 10
Telèf. 5.041 A.
La més important d'Espanya.

S'ADMETEN

fins a les vuit de la nit quantitats per a imposar en el

GIR POSTAL

en l'Administració principal de Correus
Certificació de cartes, Valors declarats, Sobres moneders
i gestionem la tramitació de tota classe d'assumptes en les Oficines de Correus

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

Rbla. Flores, 16, baixos.
Telèfon 4835 A.

COPIES

Circulars

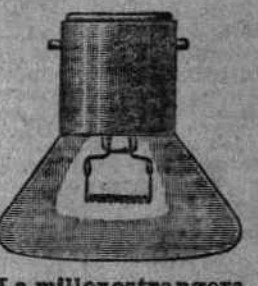
reproduïdes en l'aparell **MULTIGRAPH**
LES MES PERFECTES

Casa García Suarez
38, Rambla Catalunya
Telèfon 4335 A.

Està de moda

Exigir les làmpares per **Automòbil**

marca **Tungsram** (Buda-pest).

La millor estrangera

L'Hèrnia
Curada per 50 pessetes

mitjançant el nou **«PERFECT»**. Aquest còmode i pràctic aparell elàstic, sense ressort, que s'amotja al cos com un guant, no adoleix dels defectes dels sistemes francesos, superant-los en qualitat, comoditat i en els resultats positius de contenció i curació radical de l'hèrnia (trencadura). 5.000 pessetes es regalen al qui demostra el contrari. No amprar cap altre bandatge ni braguier, sense abans veure i assajar aquest meravellós aparell. Assaigs gratis: De 9 a 1 i de 3 a 7. Casa PALAU, carrer Ample, número 14 (Junt a l'església de la Mercè).

RAY

1/2 Watt
De 25 fins a 3000 bugles
= Rbla de les Flores, 16. =

APOPLEJIA (Feridura) — PARALISIS —

Angina de pecho, Vejez prematura y demás enfermedades originadas por la Arteriosclerosis e Hipertensión

Se curan de un modo perfecto y radical y se evitan por completo tomando

→ RUOL ←

Los síntomas precursores de estas enfermedades: dolores de cabeza, ramba o calambres, zumbidos de oídos, falta de tacto, hormigueos, vahidos (desmayos), modorra, ganas frecuentes de dormir, pérdida de la memoria, irritabilidad de carácter, congestiones, hemorragias, varices, dolores en la espalda, debilidad, etc., desaparecen con rapidez usando **RUOL**. Es recomendado por eminencias médicas de varios países; **suprime el peligro de ser víctima de una muerte repentina**; no perjudica nunca por prolongado que sea su uso; sus resultados prodigiosos se manifiestan a las primeras dosis, continuando la mejoría hasta el total restablecimiento y lográndose con el mismo una existencia larga con una salud envidiable.

VENTA: Segalà, Rambla Flores, 14, Barcelona, y principales farmacias de España, Portugal y Américas.

Agència Administrativa d'Isidre Rius Prats

Assessoria i representació d'ajuntaments, comerciants i particulars, davant la Hisenda i altres oficines. Consultes i tràmits referents a Comptabilitat comercial

Llei d'Utilitats i Contribució Industrial

JOSEP A. CLAVÉ, n.º 7, segon. Despatx: de 9 a 11 i de 4 a 6.

Sastreria NEW-YORK Fernando, 42

Creació del vestit reclam ianqui a mida 100 ptes., de pura llana i estam

SOLAMENT 1000 VESTITS

poden vendre's a aquest preu

VISITEU LES SEVES ESCAPARATES i veureu els seus models i gèneres

Totes les nostres seccions de gèneres del país i anglesos són a base de

Quantitat, Qualitat, Perfecció i Baratura

Nota: Si el comprador ho sol·licita, la casa li deixa mostres per a llur examen

L'atractiu dels mobles de Jonc i Mèdula

Marca **M. P. N.** registrada

Els models originals i artístics creats per la «Manufacture Parisienne» completen la decoració interior d'una llar elegant.

Passeig de Gràcia, 115 - Barcelona
Telèfon 686 G.